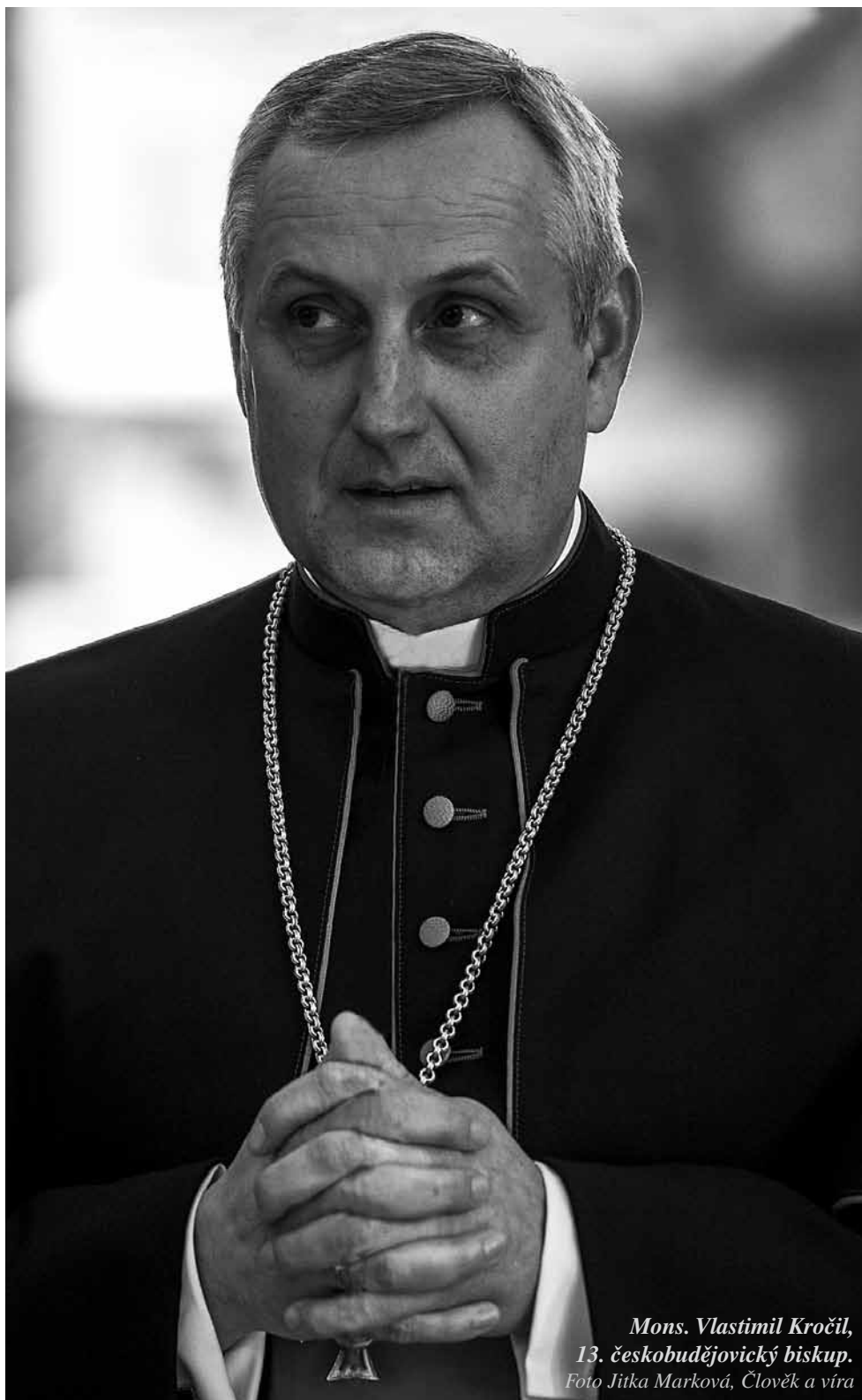

4 duben 2015
ročník
XXV.

*Mons. Vlastimil Kročil,
13. českobudějovický biskup.
Foto Jitka Marková, Člověk a víra*

JMENOVÁN NOVÝ ČESKOBUDĚJOVICKÝ BISKUP

Ve čtvrtek 19. března 2015 bylo tiskovým střediskem Svatého stolce vyhlášeno, že papež František jmenoval 13. českobudějovickým biskupem Mons.ThDr. Vlastimila Kročila, Ph.D., dosavadního administrátora farnosti Veselí nad Lužnicí, okrskového vikáře vikariátu Tábor a sídelního kanovníka Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Biskupské svěcení a převzetí úřadu se bude konat 13. června 2015 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše.

Našemu novému biskupovi Vlastimilovi upřímně blahopřejeme a vyprošujeme mu hojné Boží požehnání a dary Ducha sv. pro jeho nelehkou službu.

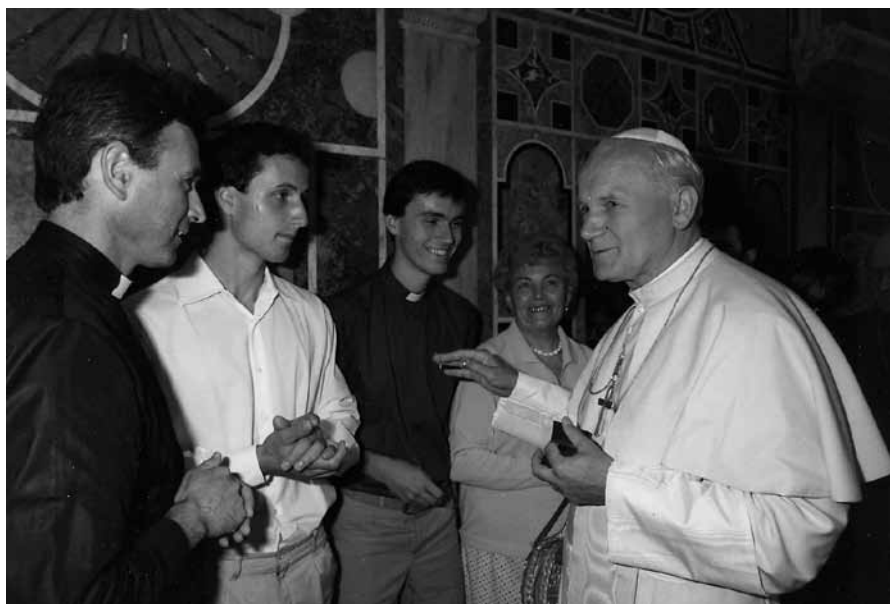
Několik fotografií ze života biskupa Mons. Vlastimila Kročila

První sv. přijímání

Po vyučení pracoval jako elektrikář.

V srpnu 1985 se mu podařilo s Čedokem vycestovat do Itálie a se svým farářem (vlevo) se zúčastnil audience u tehdejšího papeže Jana Pavla II.

V Nepomucenu (asi r. 1988)

V únoru 1989 na výletě se spolužáky z Nepomucena (vpravo)

5. 3. 1989 v Římě jako ministrant Sv. otce Jana Pavla II.

OBSAH

Několik postřehů a vzpomínek veselských farníků u příležitosti jmenování Mons. Kročila českobudějovickým biskupem	4
Naše veselská farnost a její lidé	5
Nemáme rozdělovat, ale spojovat	5
TF JU navázala spolupráci s Maltou	7
Svatost nemocných je pro život!	8
Křížová cesta pro děti v Sedlici	8
Pozvánka na Noc kostelů 2015	8

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z charit v diecézi	9
OCH Třeboň: Házená pro Charitu	9
Předvelikonoční posezení v Malenicích	9
Oběti domácího násilí se často vracejí k trýznitelům	10
Pomáháme spolu 2015	10
Cizinci jsou stateční a odvážní lidé	11
S Bohem ve všedním dni	12
Květná neděle v milevské bazilice	12

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže	13
Velikonoce na Ktiši	14

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Hořící keř – postní duchovní obnova pro katechety	15
Projekt pro ZŠ „Kam patří“	15
Březen s dětmi ve farnostech Rožmitál a Březnice	17
Dopis P. Vyhnálka, OMI ze Záp. Sahary	17

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

O moudrosti	18
Pozvánka na výstavu	18
DCR připravuje	19
Personalie	21
Jabok	21
Karmelitánské nakladatelství	21
Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulínky	22

**Příští číslo
vyjde 18. 5. 2015.**

Uzávěrka je 7. 5. 2015.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Svatý otec František jmenoval nového biskupa českobudějovické diecéze

Mons. Vlastimil Kročil se narodil 10. května 1961 v Brně a vyrůstal v prostředí křesťanské rodiny. Po složení maturitní zkoušky v roce 1986 se během následujících let třikrát hlásil do kněžského semináře v Litoměřicích - a protože nebyl přijat, rozhodl se k emigraci.

Teologii studoval na Papežské Lateránské univerzitě v Římě a kněžské svěcení přijal 16. července 1994 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Po dosažení licenciátu na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě začal od r. 1996 vyučovat patristickou literaturu a spiritualitu na Teologické fakultě JU. Pastoračně působil nejprve jako kaplan v Českých Budějovicích a poté v Jindřichově Hradci; administrátorem ve Veselí nad Lužnicí a okolních farnostech se stal v roce 1997.

Roku 2008 dosáhl doktorátu na Katolické univerzitě v Ružomberku a vedle řádné pastorační činnosti se věnoval i duchovnímu doprovázení členů „Fatimského apoštolátu“ a „Neokatechumenátní cesty“.

Od r. 2008 byl členem sboru konzultorů českobudějovické diecéze; v r. 2011 byl jmenován vikářem tábořského vikariátu a následujícího roku byl jmenován sídelním kanovníkem katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Dne 19. března 2015 byl Svatým otcem Františkem jmenován sídelním biskupem českobudějovické diecéze.

Jmenování zveřejnil administrátor diecéze Mons. Adolf Pintř v katedrále sv. Mikuláše v přítomnosti členů Kapituly u sv. Mikuláše a emeritního biskupa Mons. Jiřího Paďoura.

Foto Jitka Marková, Člověk a víra.

Několik postřehů a vzpomínek veselských farníků u příležitosti jmenování Mons. Vlastimila Kročila novým biskupem českobudějovické diecéze

Především našemu duchovnímu správci ThDr. Vlastimilu Kročilovi gratulujeme k jeho jmenování 13. biskupem českobudějovickým. Dalo se to tušit, protože se mu v poslední době dostávalo různých poct a často odjížděl na pracovní jednání.

Pro Veselí nad Lužnicí je jeho odchod velkou ztrátou, ale pro českobudějovickou diecézi je jeho příchod výhrou. Neumíme si představit lepšího biskupa. Charismatický, nesmírně pracovitý, obětavý, vzdělaný, s citem pro vše krásné, milující Boha i lidi a – což je v dnešní době hodně potřebné a s čím se běžně u kněží nesetkáváme – vynikající manažer.

Za těch osmnáct let prožitých ve Veselí udělal neskutečné množství práce a to jak na poli duchovním, tak na poli světském.

Vzpomínáme na začátky jeho působení v našem městě. Farnost byla tak trochu ospalá a on do ní vnesl jiskru, která zapálila. Dokázal být přísný, ale i chápající, spravedlivý a vstřícný. V krátkém čase se rozjely akce, do nichž se podle svých možností zapojila velká část farníků. Z jeho podnětu byla po mnoha letech obnovena činnost chrámového sboru, začal pracovat Fatimský apoštolát, scházela se mládež, všemožně podporoval duchovní rozvoj rodin s dětmi. Využíval i svých zkušeností z dob studií v Itálii – založil v našem městě „neokatechumenátní cestu“, která mnoho lidí, z nichž někteří byli po celý svůj dosavadní život nevěřící, přivedla k praktikující víře, a dokonce z ní vzešli dva lidé zasvěcení Bohu (kněz a řeholní sestra).

Aby rozvoji všech těchto aktivit sloužilo vhodné prostředí, dal do služeb bližních své manažerské schopnosti. Z nehostinného a jen částečně funkčního prostředí vybudoval moderní farní areál. Vrcholem byla revitalizace kostela a jeho okolí, na což se mu podařilo získat grant z EU. Tento areál po svém otevření budil obdiv nejen obyvatel Veselí a jeho okolí či vzdálenějších míst, ale i cizinců, kteří sem zavítali jako turisté nebo návštěvníci kulturních akcí.

Areál také poskytl útočiště lidem, kteří se při povodni v r. 2002 neměli kam uchýlit, a také Moravanům, kteří přijeli pomáhat při likvidaci následků. Soucit s ubohými a podaná pomocná ruka, to je totiž také jedna z vlastností otce Vlastimila. Vždycky vrchovatě naplňoval dvě stěžejní příkázání – milovat Boha a své bližní. Za vše, co pro Veselí udělal, mu byla v r. 2013 udělena Cena města Veselí (za r. 2012).

Podle Bible je důležitým úkolem věřících evangelizovat. To plní P. Vlastimil na víc než 100 procent. Nejen u svých věřících, ale chodí i mezi nevěřící a mnohé z nich zbavil představ o tom, že věřící člověk se stále jen modlí, je přísný, neumí se veselit atd. Otevřel farní areál všem, kteří se z Božích darů chtějí společně radovat. Pohodově krásné jsou poutní obědy na svátek Povýšení sv. Kříže nebo každoroční setkání důchodců, či přátelská odpolední posezení při svatbách, křtech a jiných rodinných událostech. Nezapomenutelný je pohled na dět-

Slavnost Božího Těla ve farnosti v r. 2014.

skou drobtinu, která si hraje na písku, jezdí na koloběžkách, hraje různé hry, které jsou pro ni připraveny.

Pokud někdo z farníků onemocní tak, že je upoután delší dobu na lůžko, otec Vlastimil ho nezapomíná navštěvovat. Je to nesmírná posila pro nemocného, ale také další způsob evangelizace. Farníci pobývajíc nějaký čas v nemocnici se shodují, že po příchodu otce Vlastimila do nemocničního pokoje jako by se celá místnost prozářila a v tom klidu a míru si někteří spolupacienti uvědomí, že také věří v Boha, chodili do kostela a ke svátostem, a projeví touhu setkat se opět s Ježíšem. Svým charismatem působí i na nemocniční personál.

Každoročně se u nás koná opravdu mimořádná slavnost Božího Těla. V čele průvodu jde hudba, mládež v blatských krojích doprovází baldachýn, pod nímž kráčí otec Vlastimil s monstrancí v pozdvížených rukách. (Obdivujeme ho, že i ve velikém vedru zvládá takto ujit cestu od kostela Povýšení sv. Kříže až do kaple sv. Floriana.) Zastavení a modlitby u čtyř nádherně vyzdobených oltářů a celý průvod městem, to je taky jedna velká evangelizace.

Na popud našeho milovaného kněze byly mládeži adoptovány tři dívky z Indie. Farní mládež se každý rok na velikonoční pondělí oblékne do blatských krojů, prochází městem a zajíždí i do okolních vesnic vykoledovat pro dívky finanční podporu na jejich studium. Vždycky velice úspěšně!

Další akcí, kterou prosadil, je farní ples konaný každoročně před zahájením doby postní. Prostředí je vždy nesmírně milé, rodinné, družně se baví věřící s nevěřícími a těší se zase za rok...

A hned po něm následuje maškarní bál pro děti do 12 let. Mládež připraví pohádkový program a pan farář se převtělí svým nenapodobitelným šarmem ve vodníka, kouzelníka či jinou pohád-

kovou bytost. Děti jsou nadšené!

A což farní tábory, které také P. Kročil zavedl, to je další ráj pro děti. Duchovním rájem pro dospělé jsou jím perfektně organizované pouti po celé Evropě.

Aktivít našeho laskavého, předobrého kněze je nepřeberné množství, které nelze v omezeném čase a prostoru všechny představit. Vyučil nás mnohému, ale sám byl garantem. Víme, že ne všechno po jeho odchodu zvládneme. Ale s pomocí Boží nenecháme půdu, kterou tady zoral a dobré zrno do ní zasel, ležet ladem.

Jemu přejeme lavinu Božího požehnání a všechny dary Ducha svatého, aby obstál ve svém novém úřadu, kde to bude náročnější, než u nás ve Veselí nad Lužnicí.

Eva Vachová, Monika Doubravová,
Milena Mrázová

Oblasní setkání Fatimského apoštolátu

Naše veselská farnost a její lidé

Život je společné dílo lidí. Lidé dobré vůle tvoří, někdy i přes své osobní statečné zápas s vlastními chybami (chybami se člověk učí a roste), krásný, dobrý život nejen pro sebe, ale především pro ostatní. Každý na svém místě obdarovává ostatní svými dary. Počítá se všechno, i každý úsměv, vlídné slovo, podaná ruka...

U nás na faře máme tohle všechno a navrch moudrost a Světlo, které nám nedovolí zabloudit. To místo setkávání srdcí tvoří konkrétní lidé, bylo by škola si toho nevšimnout. Kroniky jsou důležitá věc pro uchování paměti pro budoucnost, ale suché statistické údaje o opravdovém životě vypovídají jen málo. Chtěla bych tedy jako farnice napsat pár slov o našem dosavadním faráři a teď i českobudějovickém biskupovi.

Otec Vlastimil Kročil (ve Veselí od r. 1997), kněz, který vtiskl zdejšímu farnímu životu neopakovatelný ráz. Člověk, jehož pracovitost je v širokém okolí pověstná. Daroval svůj život nejen zvelebení kostela, fary a jejího okolí, ale i svým lidem, svým farníkům. Jakoby ani neodpočíval. Stále na cestách mezi Českými Budějovicemi, kde působí jako vysokoškolský pedagog na Teologické fakultě JU, a dnes i jako kanovník českobudějovické kapituly, veselskou farností, která nemá svým čilým životem v okolí obdoby, a svěšenými venkovskými farnostmi (Sviny, Hamr, Dráčov...) Na cestách mezi farníky, ať už potřebnými (návštěvy nemocných v nemocnicích i doma) nebo přátelskými a povzbuzujícími v rodinách. Díky jeho organizačnímu talentu, odvaze a neúnavné práci (jeho farníci ho dobře znají v montérkách) jsou dnes všechny jemu svěřené objekty opravené z grantů EU, ale

1. svaté přijímání

i nemalou měrou ze sbírek, které organizuje mezi svými lidmi (v současné době sbírká na opravu zvonů). Dokáže probudit v lidech i přes občasně „brblání“ radost ze společně vykonané práce a jejího výsledku.

Jeho dar preciznosti, pečlivosti a důslednosti všechny učí pokoře a trpělivosti. Kázání nezapřou vysokoškolského učitele. Jsou přímočará, ze života, ale i hluboká intelektuální vědomostmi. Často zasáhnou přímo kořen věci a to se dotýká i skrytých strun v srdcích posluchačů. Jeho přímá láska k lidem je vždycky léčivá...

Má opravdu rád lidi a tak farnost stále žije bohatým pulsujícím životem. Nejen lidi, ale

i květiny. Fara je každý rok od časného jara do pozdního podzimu v neuvěřitelné záplavě krásných květů. Potěšení pro oči i balzám pro duši. Často ho můžete zahlédnout s konvemi vody, jak si se svými kytičkami povídá...

Má rád děti. Ví, že trochu si zazlobit patří k životu, tak jako dýchat. Znáte snad jiného faráře, který svým asistentům a dětem z náboženství při akci „Noc na faře“ vaří kakao a čte pohádku na dobrou noc?

Má dar nalézat a obklopovat se lidmi pracovitými, spolehlivými, vnitřně krásnými, kteří jsou opravdovými pilíři farního života a tvoří nezištně tzv. „farní tým“, bez kterého by to nešlo...

Lenka Jelínková

Nemáme rozdělovat, ale spojovat...

Krátce po jmenování českobudějovickým biskupem jsem se sešla s Mons. Vlastimilem Kročilem a položila mu několik otázek. Rozhovor původně vznikl pro časopis Caritas, ale protože musel být zkrácen, což byla podle mě škoda, zveřejňujeme zde celou, nekrácenou verzi.

Vážený otče biskupe, věnoval jste se někdy práci s lidmi, kteří žijí na okraji společnosti?

S bezdomovci jsem se během svého osmnáctiletého působení ve Veselí nad Lužnicí setkával takřka každý den, přicházeli a odcházeli. Často jsem s nimi vedl rozhovory, v nichž mi sdělovali své životní příběhy. Vždy si něco odnášeli, ať jídlo nebo peníze - a byli šťastní. Pro mne to byla velká zkušenost, neboť jsem se mohl stále učit něčeho se vzdávat. Obvykle sice chtěli vždy jen něco půjčit, ale nikdy už nic nevraceli... Abych je alespoň odnaučil lhát, tak jsem jim po určité době oznámil, že peníze nepůjčuji a pokud chtějí peníze půjčit, aby se obrátili jinam. Současně jsem je upozornil, že já peníze jenom rozdávám - a zadarmo.

Pravda je, že jen velmi obtížně si na to zvykali, protože měli stále ve své mysli zakódováno, že

musí něco někomu vrátet. Je zajímavé, že se tyto lidé na okraji společnosti vyskytovali podobně, jako zářící meteorit na nebeské obloze. Pravidelně a bez přestání vyzváněli u dveří fary třeba i po dobu pěti let, až jednoho dne navždy zmizeli a více se neobjevili.

Setkával jsem se mnoho let i s jednou matkou samoživitelkou, která vždy cestovala z velké dálky až do Veselí nad Lužnicí. Dvě starší děti jí byly odebrané a žily v dětském domově, přijížděla jen se svojí nejmladší dcerkou. Přijížděla vždy ráda, protože - jak sama říkala - nikde nedostávala tolik, aby to bylo podle jejích představ. Stále hledala práci, kterou nikdy nenašla, a bylo zjevné, že takovou malou živností jí byla i starost a péče o dítě. Kdykoliv se někde objevila s malým dítětem, každému se pohnulo srdce. Mohl jsem sledovat, jak se z té

malé holčičky stala školačka. Dnes už sice také skončila v dětském domově, ale o prázdninách přijížděla se svojí matkou ukazovat vysvědčení. Je povzbudivé, že při takovém způsobu života našly víru v Boha, který pro ně zůstal velikou nadějí do budoucnosti, když třeba zvoní někde u dveří farního úřadu.

Ve Veselí nad Lužnicí jsou čtyři domy pro seniory a jeden azylový dům. Ve třech domech pro seniory jsou slouženy pravidelně bohoslužby. S odpovědnými těmito zařízeními máme velmi dobré přátelské vztahy a naše duchovní pomoc je vítána. Mnoho seniorů se znovu rozpomíná na své mládí a křesťanské kořeny. I když stáří není jednoduché, jsou rádi, že toto období života mohou prožívat ve společenství lidí, kteří se mají navzájem rádi. Slavení eucharistie

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5 strany.

a vůbec přítomnost kněze je pro ně povzbuzením a oni této příležitosti hojně využívají.

Jak vypadá Vaše spolupráce s Charitou? Když jste se na ni jako kněz obracel, naplnila Vaše očekávání?

Spolupráce s Charitou ve Veselí nad Lužnicí je ve stálém dynamickém procesu rozvíjení a reagování na situace, které přicházejí. V roce 2002 Veselí n. Lužnicí zasáhly ničivé povodně, při nichž bylo zaplaveno 450 domů, které museli jejich obyvatelé opustit. V některých domech voda dosáhla až k 2,5 metřům. Tehdy jsem měl na faře po dobu šesti týdnů ubytovaných 25 lidí postižených povodněmi a 15 dobrovolníků, kteří pomáhali v okolních lokalitách.

Farníci připravovali každý den snídaně, obědy i večere přibližně pro 45 lidí, přičemž Diecézní charita hradila nákup potravin. Bylo zajímavé, že mezi dobrovolníky byli i bezdomovci, kteří se po několika měsících objevili u mých dveří a žádali o pomoc. Ti lidé využívají různé pohromy a přírodní katastrofy i k tomu, aby na jedné straně pomáhali jiným a na straně druhé nalézali alespoň na čas i nějaké vlnější zázemí a jistotu pro život.

Při povodních bylo zničeno na třicet starých domů, které byly následně určeny k demolici. Pro seniory, kteří v nich většinou bydleli, bylo nutné najít náhradní ubytování - a proto se zrodila myšlenka vybudování Domu sv. Františka, který by spravovala Diecézní charita. Tento projekt se podařilo realizovat v roce 2005 za pomoci mnoha sponzorů ze zahraničí, především díky podpoře charitativní organizace z italského Bolzana. Při této příležitosti se započalo i s duchovní péčí ze strany zdejší farnosti.

V současné době se v objektu dokončuje nová kaple za finanční podpory pasovské diecéze. *(Slavnostní požehnání kaple provedl českobudějovický světitel biskup Mons. Pavel Posád, prezident Charity ČR, ve středu 8. 4. 2015 - pozn. redakce.)*

V prvních rozhovorech pro média jste zmínil - cituji „...mojí prioritou bude charita. Chci pomáhat lidem na okraji. Některé aktivity v tomto ohledu máme, ale jsou i jiné cesty.“ Co konkrétně jste měl na mysli?

Jsem přesvědčen, že máme mnoho nevyužitých rezerv, především v rozvíjení aktivit s dobrovolníky. Je tedy nezbytné začít lépe a kvalitněji pracovat s dotačními programy v sociální oblasti. Je možné například doprovázet znevýhodněné děti ve školách či organizovat kurzy pro lidi bez pracovních příležitostí. Představoval bych si v sociální oblasti ještě větší pružnost a vyšší profesionalitu.

Charita je součástí církve. Jaký způsob řízení mohou charity v českobudějovické diecézi očekávat od biskupství, které povedete?

Určitě se budu více zajímat o způsob a metodu sociální práce českobudějovické charity, jejímž zřizovatelem je právě biskupství. Musím se ale nejdříve podrobně seznámit s celou strukturou řízení a personálním obsazením jed-

S klienty Domu pro seniory TEP ve Veselí n. L.

notlivých charitních zařízení v celé diecézi. Až po tomto hlubším seznámení s danou problematikou bude možné nejen hledat nové cesty, ale také rozvíjet kvalitu služeb druhým.

Pro dobrou službu v sociální a charitativní oblasti je naprosto nezbytná spolupráce s farnostmi. Komunikace mezi vedením charitních zařízení s farnostmi stojí na lidech, kteří musí mít stejný zájem a nadšení pro práci, kterou pro druhé konají. Je nutné sjednotit vize, abychom se dívali stejným směrem a v zápalu práce a starostí nepřehlédli jeden druhého.

Jaký bude první charitní projekt, kterému budete věnovat svou pozornost?

Prvním projektem, kterým hodlám pověřit paní ředitelku Mgr. Michaelu Čermákovou, bude pravděpodobně to, aby podnikla potřebné kroky k vybudování spojovací chodby mezi městským domem pro seniory TEP (Terapie-

Empatie-Péče) a charitním domem sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Papež František nás stále vyzývá, abychom se nebáli stavět mosty mezi lidmi, aby se mohli setkávat, poznávat a navzájem se obdarovávat. Oba tyto zmiňované domy stojí vedle sebe a přitom se lidé setkávají jen s velkými obtížemi. Je tedy důležité jim vyjít vstříc a umožnit, aby tento stav byl napraven a překážka byla odstraněna. Nemáme přece rozdělovat či separovat, ale spojovat. Vybudování této spojovací chodby umožní seniorům navštěvovat lékaře, chodit společně na obědy a večere, zúčastňovat se bohoslužeb a společenských akcí. Jsem přesvědčen, že paní ředitelka díky svým schopnostem a dlouholetým zkušenostem ve svém oboru najde i potřebné finanční prostředky na realizaci tohoto projektu.

Věra Michalíková, DCH

S emeritním biskupem Mons. Padourem a děkanem katedrální kapituly Dr. Marešem.

Teologická fakulta JU navázala spolupráci s Maltou

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

V prvním březnovém týdnu byl na pozvání autora tohoto článku hostem Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích P. Dr. John Anthony Berry. Otec Berry je římskokatolický kněz, který vyučuje dogmatickou a fundamentální teologii na maltské státní univerzitě ve Vallettě. Zároveň je úřadujícím předsedou maltské sekce Evropské společnosti pro katolickou teologii. Na maltském Institutu pastorační formace (PFI) vyučuje též liturgiku a teologii 2. Vatikánského koncilu. Působí v maltské Arcidiecézní komisi pro mezináboženský dialog. S tím také souvisí jeho zájem o ekumenismus (je členem Societas Ecumenica - European Society for Ecumenical Research). Mezi jeho další teologické zájmy patří francouzská Nouvelle Théologie, teologie církevních otců a vztah teologie, církve a kultury. V neposlední řadě je třeba zmínit jeho členství v britské teologické společnosti. Šíře zájmů a teologického angažmá Dr. Berryho slibovala zajímavý zážitek a nutno říci, že náš host očekávání naplnil.

Během svého týdenního pobytu přednesl celkem tři přednášky, z toho dvě pro studenty Teologické fakulty Jihočeské univerzity a jednu pro její pedagogy a studenty doktorských studijních programů. První přednáška v rámci semináře Teologie napříč kulturami se zabývala tématem „riskování církve“ v kontextu plurality kultur současného světa. Být církví v současném světě je riskantní a křesťané se této výzvě nesmí vyhnout. Má-li být totiž církev věrohodná, musí se poctivě potýkat se svými otázkami, musí být dokonce ochotna dát samu sebe všanc, aby dostála svému poslání – vždy svědčit o transcendentální zkušenosti křesťanské víry v Ježíše Krista, která je odvahou k plnosti smyslu života. Ten, podle Dr. Berry-

Doc. Tomáš Machula a Dr. John A. Berry

ho, spočívá právě v Ježíši Kristu, v němž může každý objevit podstatu a smysl svého bytí. Vztah mezi křesťanskou vírou a církevní přítomností, jako proces dýchání, který bychom také mohli nazvat toužením po transcendenci, byl tématem druhé přednášky pro vyučující a doktorandy Teologické fakulty. Přednáška poslední (opět pro studenty) pak představila teze související s otázkou seberealizace křesťanů v současném světě. Její název „Čistě hlavy a svatá srdce: Křesťané pro 21. století“ je dosti výmluvný a hovoří sám za sebe. Otec Berry v ní předvedl, že pro teology je důležité nejen naplnit ideál přísné vědeckosti, ale také schopnost popularizace svých odborností. Humor přednášejícího a jednoduché formulace obtížných teologických problémů souvisejících s křesťanskou identitou studenti velmi ocenili. Všechny zmíněné přednášky byly prosloveny v anglickém jazyce a potěšujícím zjištěním bylo, že doba kdy bylo obtížné možné uspořádat takové přednášky bez tlumočení již, zdá se, minula.

Dr. Berry také absolvoval jednání s děkanem Teologické fakulty Doc. Tomášem Machulou, z kterého vzešlo ujištění o zintenzivnění vzájemné spolupráce. Konkrétním krokem bude v blízké budoucnosti výměna odborných časopisů vydávaných oběma partnery. Na Maltu tak poputují filosofická „Studia Neoaristotelica“ a do Českých Budějovic zase na oplátku „Melita Theologica“. Pokračovat bude také výměna pedagogů přes různé programy typu Erasmus +. Ve jmenovaném programu se také usiluje o podepsání dohody o výměně studentů. Dlužno ještě zmínit, že přednášková činnost a jednání na akademické půdě nebyly jedinými aktivitami návštěvníka z Malty. Na církevní úrovni proběhla setkání s administrátorem českobudějovické diecéze Mons. Adolfem Pintířem a děkanem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše P. Dr. Zdeňkem Marešem. Čas zbyl

však také na prohlídku města, univerzitního kampusu a Českého Krumlova. Domnívám se, že tato návštěva otevřela naší fakultě i univerzitě novou příležitost zahraniční spolupráce.

František Štěch

Farnost Sedlice u Blatné
srdečně zve na besedu

**Z Vodňan do Jeruzaléma
ve šlépejích sv. Pavla**

Beseda se koná
v neděli 26. dubna 2015
v 18 hod. na faře v Sedlici

O zážitky z cesty, kterou vykonal
v postní době roku 2010, se podělí
Mgr. Pavel Janšta, občasný cestovatel,
zastupitel města Vodňany

Pražský smíšený sbor
vás srdečně zve na

**KONCERT JAPONSKÉHO
SBORU WADACHI**

v pátek 1. 5. 2015 v 10 hod.
v kostele Narození Panny Marie
v Chrobolech

Zazní skladby

Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany,
Leoše Janáčka, Šoji Moroiho,
české a japonské lidové písně.

Vstupné dobrovolné.

www.psschoir.cz

S administrátorem diecéze Mons. A. Pintířem

Svátost nemocných je pro život!

Dva pracovní dny za sebou, cestou v autobuse se vyspím a něco si přečtu. Dojždím totiž 90 km, ta hodinka a půl se hodí. Ještě vyřídím telefony a domluví schůzky na dny mimo službu. Do Prahy už zbývá necelá čtvrt-hodinka, už je na dohled. Tak ještě ukousnu pár stránek z knihy. V tom to přišlo - než jsem se nadála, nebyla jsem už na svém sedadle v poslední řadě, ale na zemi v uličce skoro za řidičem. Z hlavy crčí krev a bolí záda. Všechny plány se najednou změň. Naštěstí jsem natolik schopná převozu, že zdravotníci vyhoví mé žádosti a dovezou mě do naší nemocnice pod Petřín.

Ještě nějakou chvilku potrvá, než mě zrentgenují a zjistí, že jsem zcela zdravá, až na tu ránu na hlavě a modřiny, kam pohlédneš. Do sanitky jsem došla, na rentgenu zvládla stát, ale po hodinové práci lékaře s jehlou na mé hlavě už si ani nesednu. Když se pokusím zvednout, mám dojem, že jsem na loch-nesce s centrifugou dohromady. Takže kanyla, infúze a s lehátkem se vezu na oddělení. Nejsem moc zvyklá na bolest, nejsem ani zvyklá na nečinnost. Čeká mě dlouhá noc na lůžku a nevím, co bude zítra. Objektivně vzato, jsem ještě celkem mladá, 52 let, a vlastně lehce zraněná. Nemám strach, že umřu, ale mám strach, že to nebudu zvládat, nebudu trpělivá... Ale „*je-li někdo z vás nemocný, ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí*“... Poprosím tedy sestru představenou, která mi z domova přinesla pár věcí, jestli by mi přece jen nezavolala našeho nemocničního kaplana. Seběhne ze strahovského kopce, ještě s jedním známým, který mě zná, a byl u něj právě na návštěvě.

A tak poprvé v životě přijímám svátost nemocných. Okolostojící se za mě přimlouvají: „... *skoň se k ní ve svém milosrdenství a posilni ji svatým pomazáním...vzývání Tvého jména ať ji vrátí zdravou mezi nás*...“ Pak jsem pomazána nikoliv na čele, jak je obvyklé, protože jsem omotána obvazy, ale na nose a na rukou. Ještě dostanu sv. přijímání a pak už jsem přenechána péči zdravotníků.

Na pokoj už se zatím snesla noc. Tělo bolí, infúze kape, sestřička chodí sledovat tlak. Jsme na pokoji čtyři. Občas mě přepadá spánek, ale čas se vleče. Pane, tys ale přišel, abys mi pro své milosrdenství pomohl, posilnil, zbavil bolesti duše i těla. Pokládám se do této Boží síly vždy, kdykoliv se probudím pokaždé jako v konejšivé náručí usínám.

Ráno je lépe. Třetí den se mi výrazně uleví. Jak se později dozvím, právě ve chvíli, kdy skončena mše sv., která byla sloužena za mé uzdravení. Čtvrtý den můžu domů. Ještě to čtrnáct dní potrvá, než se dostanu do svého obvyklého rytmu. Rána na čele se překvapivě dobře hojí, takže si nezasvěcený ani nevšimne. Ano, svátost nemocných je především svátost života. S. M. Angelika, boromejka

Křížová cesta pro děti v Sedlici

V Sedlici u Blatné v kostele sv. Jakuba se na Květnou neděli odpoledne konala křížová cesta pro děti. V kostele máme zastavení křížové cesty na obrazech z počátku minulého století; texty k jednotlivým zastavením byly upraveny pro děti, ale každé zastavení mělo vše, na co jsme my dospěláci při křížové cestě zvyklí: úvodní pokleknutí, popis události na obraze, zamyšlení nad vlastním životem z pohledu dětí, krátká modlitba, která byla stvrzena společným „Amen“.

Čtrnácté zastavení jsme nezakončili u hrobu, ale posunuli jsme se o tři dny dále a připomněli jsme si také zmrtvýchvstání: To, že Ježíš vstal z mrtvých, si můžeme představit třeba jako vložení semínka do země. Semínko je suché a tvrdé, vypadá jako mrtvé. Pod hlínou nejprve

není nic vidět, ale po několika dnech se objeví nová rostlinka plná života. Aby si děti mohly sami vyzkoušet „vzkříšení“, dostal nakonec každý sáček s obilnými zrnky. Rodiče dostali knížečku křížové cesty pro rodiny s dětmi, kterou připravily a vydaly sestry trapistky, a každý účastník si odnesl čerstvý lístek z olivové ratolesti, která byla několik dní předtím přivezena z Jeruzaléma.

Děti se zapojovaly během jednotlivých zastavení, odpovídaly na otázky a byly celých 30 minut neobvykle klidné a soustředěné. Setkání deseti dětí a deseti dospělých bylo duchovním obohacením nejen pro děti, ale i pro nás dospělé.

Ludmila a František Jirsovi,
fotografoval David Maňha

Pozvánka na „Noc kostelů 2015“

Také letos se bude konat akce Noc kostelů, tentokrát 29. května. Letošní motto „*Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo*.“ (Ž 139,12) vybízí k nápaditosti, jak nově pochopit a pak sdělit i druhým, čím je pro nás světlo víry v životě, jež je často poznamenán tmou bolesti, nenávisti, nepochopení... Je vhodné se přihlásit co nejdříve, aby ti, kdo chtějí navštívit naše kostely, mohli předem vědět kam jít, jaký je program a podobně.

Program samotný je ponechán na možnostech a tvořivosti jednotlivých společenství vždy ve vzájemné komunikaci s duchovním správcem. Může jít o program velice pestrý, nebo o prosté otevření kostela a přijetí návštěvníků.

Prosím všechny ty, kteří se již v minulých letech připojili, aby svoji účast potvrdili (popř. odvolali) a nahlásili změny v osobě editora či duchovního správce nebo kontaktních údajů (telefon, e-mail).

Na prvním místě využijte elektronickou přihlášku, kterou vyplní zodpovědná osoba v součinnosti s duchovním správcem na adrese: <http://www.nockostelu.cz/index.php?pg=prihlaskakostely>.

Ti, kteří mají jakékoli pochybnosti, ať se ozvou, a to nejlépe na e-mailovou adresu: dekanstvibc@centrum.cz nebo telefonicky na číslo 387 311 263.

Štěpán Hadač,
koordinátor akce „Noc kostelů“

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z charit v diecézi

• Pacientům všech pojišťoven může od 1. 3. 2015 poskytnout pomoc Charitní ošetrovatelská služba Oblastní charity Horažďovice! Po mnohaletém vyjednávání má totiž smlouvu i se Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra na výkon odbornosti 925 (HOME CARE). „Všem lidem bez ohledu na to, jakou mají pojišťovnu, můžeme nabídnout naše služby. Lékařům jsme schopni zajistit jakéhokoliv pacienta,“ říká s úlevou horažďovická ředitelka Šárka Čáňová.

• Srdečně vás zveme v pátek 17. 4. 2015 do Horažďovic na benefiční **posezení s Otavankou pro Charitu**. Známa kapela potěší voničkou písniček z našeho kraje. Jako bonus se můžete těšit na improvizovanou vzpomínkovou módní přehlídku ze zlatého fondu našich maminek. Vybrané peníze poslouží na projekty Oblastní charity Horažďovice. Začátek je v 18 hod. v sále hotelu Prácheň.

• Farní charita v Kamenici nad Lipou je jedním z mnoha sběrných míst, kde je možno odevzdávat plastová víčka. Nasbíraná víčka předáváme dvěma rodinám, jejichž děti bojují s velmi vážnou nemocí. Víčka předávejte našim zaměstnancům nebo přímo na Farní charitě Kamenice nad Lipou. Děkujeme!

• Ve Farní charitě v Kamenici nad Lipou vyrábějí v sobotu 21. 3. 2015 děti a dospělí dárečky pro uživatele Pečovatelské služby. Děti vyráběly jarní zápichy a dospěláci zaseli osení a květináčky dozdobili. Až se květináče zazeleňají, věříme, že udělají uživatelům pečovatelské služby radost a vnesou jim do jejich domů kousek jara.

Oblastní charita Třeboň: Házená pro Charitu

Sportovní hala v Třeboni ožila v neděli 22. 3. 2015 atraktivní sportovní událostí – konalo se zde mezinárodní utkání v házené žen do 21 let ČR – Švýcarsko, které si nenechalo ujít mnoho sportovních fanoušků. Při organizačních přípravách zápasu oslovil místopředseda TJ Jiskra Třeboň pan Stanislav Koranda třeboňskou charitu s nabídkou na spolupráci. A tak již při propagaci tohoto sportovního utkání mnozí návštěvníci věděli, že dobrovolné vstupné bude věnováno na podporu činnosti Oblastní charity Třeboň. Příjemným překvapením pro nás byla štedrost a ochota příznivců házené, kteří do kasičky dobrovolného vstupného věnovali báječných 5.648 Kč. Výtěžek bude využit na realizaci sociálních služeb Pečovatelské služby Astra a Občanské poradny.

Děkujeme oddílu házené TJ Jiskra Třeboň a všem sportovním příznivcům za to, že nejsou lhostejní a pomáhají spolu s námi potřebným lidem. Jarní nedělní podvečer se tak stal svědkem propojení házenkářského zápasu, diváckého zážitku a dobrého skutku.

Dana Zavadilová

Hledáme dobrovolníky, kteří budou navštěvovat pacienty v českobudějovické nemocnici. Možná to znáte – čas v nemocnici se vleče velmi pomalu. A co pak na Oddělení následné péče, kde jsou pacienti dlouhou dobu? Dobrovolníci přináší radost, naději, nasloucháním a vlídným slovem pomáhají léčit. A jsou potřeba i na jiných místech, aktuálně např. jako vedoucí výtvarného kroužku v ČB, nebo v Domě sv. Františka ve Veselí n. Lužnicí. Nezávaznou informační schůzku si můžete domluvit v Dobrovolnickém centru Diecézní charity ČB, které se přestěhovalo blíže nemocnici (B. Němcové 53). Telefon 731 604 163, e-mail dobrovolnici@charitacb.cz. Staňte se dobrovolníkem i Vy! Je to normální.

Předvelikonoční posezení pro malenické seniory s P. Ganczarskim

Na všechna setkání, která Charita Malenice připravujeme pro své uživatele, zveme nejen je, ale také ostatní malenické seniory. Tentokrát jsme se sešli ve společenské místnosti na faře ve čtvrtek 19. března, kdy má sice svátek Josef, ale tohle posezení bylo inspirováno spíš jarem a hlavně Velikonocemi, které se kvapem blíží. Milým hostem byl pan farář Bogdan Ganczarski. Malé vystoupení (básničku a písničku) si připravily děti (maleničtí Šikulové), které vede paní Jana Pelechová. Každého pak podarovaly

vlastnoručně vyrobeným beránkem.

Pan farář už vloni, kdy se prvně zúčastnil jarního setkání, byl velice dobrým vypravěčem a společníkem. Letos povídal především o Velikonocích a zvycích s nimi spojenými v Polsku a u nás. A bylo to nejen zajímavé, ale i humorné.

Všichni jsme si příjemně popovídali, pochutnali si na pohoštění a odpoledne velice rychle uteklo. Těšíme se na další setkání!

Jaroslava Houzímová

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Oběti domácího násilí se často vracejí k trýznitelům

Oběti domácího násilí mnohdy neřeší z různých důvodů svou vážnou situaci. Často stahují trestní oznámení a vracejí se k těm, kteří na nich ještě donedávna páchali násilí. To je jeden z poznatků, o kterých spolu diskutují odborníci na domácí násilí. Scházejí se postupně v různých městech Jihočeského kraje během února, března a dubna letošního roku.

Pracovníci Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím při Diecézní charitě České Budějovice, zástupci z řad Policie ČR, městských úřadů a Oddělení sociálně právní ochrany dětí. Dále reprezentanti okresních soudů, okresních státních zastupitelství, Probační

a mediační služby ČR a dalších organizací. Ti všichni jsou členy tzv. interdisciplinárních, mezioborových, týmů pro řešení domácího násilí. Odborníci se doposud sešli, nebo ještě sejdou, ve městech Tábor, Prachatice, Jindřichův Hradec a Strakonice.

Zaměstnanost v daném regionu souvisí s ochotou odejít od násilného partnera. „Například v příhraničních oblastech Prachaticka jsou větší možnosti získat zaměstnání, než v některých jiných místech Jihočeského kraje. Zaměstnání pomáhá řešit finanční problémy a zvyšuje šance na to, aby se oběť násilí, pokud odejde od partnera, byla schopna uživit sama,“ uvádí Vlasta

Petríková, pracovnice Intervenčního centra českobudějovické Diecézní charity.

Cílem setkávání odborníků není jen hodnocení dosavadních zkušeností, ale také výhledy do budoucna. Práce s oběma aktéry násilí, tedy s obětí i s násilníkem, je jedním z diskutovaných témat. „Ukazuje se, že v některých případech není domácí násilí černobílé a je potřeba, aby se pracovalo s oběma účastníky. Tedy s obětí i s násilníkem,“ říká Dana Bedlánová z Intervenčního centra Diecézní charity České Budějovice.

Věrka Michalicová a Vlasta Petříková

Farní charita Kamenice n. Lipou: Pomáháme spolu 2015

Kladu si otázku. Co má společného Charita a skaut? Odpověď je velmi prostá: pomáhat druhým.

Proto pracovníci Farní charity a členové skautského střediska Fidelis et Fortis (obojí z Kamenice nad Lipou) spojili síly dohromady a zorganizovali dobročinnou akci pod názvem POMÁHÁME SPOLU.

Snahou je představit široké veřejnosti projekt *Adopce na dálku* a podpořit účast kamenické skautky Vendy na celosvětovém setkání skautů v Japonsku.

Farní charita Kamenice nad Lipou se, mimo hlavní činnost pečovatelskou službu, zabývá i humanitární pomocí. Od loňského roku se stala „adoptivním rodičem“ zdravotně postižené holčičky v Bělorusku, o kterou pečuje její babička. Díky drobným dárcům jsme zaslali částku 5.000,- Kč, za kterou mohla babička nakoupit oblečení a nafukovací matraci, která chrání dívku před sebepoškozením. V současné době sháníme peníze na pořízení kočárku, který by umožnil babičce a její vnučce procházky v přírodě.

Adoptivním rodičem se nemusí stát jednotlivec či jedna rodina, ale podporovat dítě z velmi chudých poměrů může i celá skupina lidí, např. škola, podnik či jakékoliv jiné sdružení osob s dobrým srdcem.

Zrod českého skautingu sahá až do roku 1911. **Skautské středisko Fidelis et Fortis Kamenice nad Lipou** bylo založeno r. 1990 Janou Šimanovou a manželi Dadou a Pimem Hrouzkovými, kteří si přáli, aby se jejich 2 synové stali skauty. Protože ale v blízkosti nefungovalo žádné středisko, jednoduše ho založili. V současné době tvoří kamenické středisko 4 oddíly: chlapecký oddíl Devítka, dívčí oddíl Činčapi Anpetu wi, koedukovaný oddíl Gatlida, který působí v Nové Včelnici, a oddíl dospělých skautů Staří vlci. Středisko čítá celkem 110 členů.

Během roku kromě pravidelných skautských

Pokračování na 11. straně.

Až do užší nominace „Národní ceny sociálních služeb – Pečovatel/ka roku 2014“ vyneslo hlasování veřejnosti pracovníci Oblastní charity Horažďovice paní Ladu Melkovou (druhá zprava). Blahopřejeme a radujeme se spolu s ní!

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

„Cizinci jsou většinou ohromně stateční a odvážní lidé,“ říká Jana Dvořáková z českobudějovické Poradny pro cizince a migranty

S dvěma mladými ženami, Janou Dvořákovou a Ilonou Pelechovou, jsem mluvila o jejich zaměstnání v Poradně pro cizince a migranty, kterou v jihočeské metropoli provozuje Diecézní charita České Budějovice. Jak vnímají svoji práci?

Napadlo vás už během studia na vysoké škole, že jednou budete pracovat s cizinci?

JD: Při magisterském studiu jsem absolvovala praxi v multikulturním centru Poradny pro integraci v Ústí nad Labem. Cizinecká problematika mě začala zajímat, poté jsem na toto téma napsala i diplomovou práci. Při práci je potřeba se pořád vzdělávat. Musíme znát cizinecký zákon, zákon o azylu, zákon o sociálním zabezpečení, všechny běžné zákony a spoustu dalších věcí.

IP: Ve své původní práci jsem krátce spolupracovala s českobudějovickým Centrem na podporu integrace cizinců, připravovali jsme pro ně multikulturní výchovu. Přes ni jsem se dostala k cizincům a začalo mě to zajímat.

Co vás u cizinců překvapilo?

JD: Na začátku mě udivilo, jak dlouho nově příchozím trvá, než k pracovníkům Poradny získají důvěru. Když jim ale pak důvěru dají, svěří jim úplně všechno.

IP: Nečekala jsem tak širokou škálu typů klientů - vysokoškoláka až po člověka, který má problémy se základními věcmi a se svým zařazením do společnosti.

Jací lidé k vám do Poradny přicházejí?

JD: Nejvíce klientů přichází z Ukrajiny, Ruska, Slovenska. Dále z Bulharska, Rumunska a Maďarska. Máme i dost klientů z České republiky, kteří jsou nějak navázaní na cizince, např. se za něj vdají či se ožení. Ale máme i klienty z Velké Británie, Kanady, Kostarické republiky, Nepálu...

Pokračování z 10. strany.

schůzek jezdíme na výpravy do blízkého i vzdálenějšího okolí, účastníme se dobročinných sbírek Postavme školu v Africe nebo sbírka Tříkrálová. Dále se zapojujeme do veřejně prospěšných akcí Čistá Vysočina, Potraviny pomáhají apod. Součástí skautského života jsou samozřejmě i pravidelně konané závody skautských družin a různé typy akcí vzdělávacích. Takovým vyvrcholením činnosti mohou, kromě letního tábora, být akce národní a nadnárodní, jichž se v posledních letech účastníme stále aktivněji. Největší akcí, které se může skaut účastnit, je bezpochyby světové jamboree.

První světové skautské jamboree se uskutečnilo v roce 1920. Od té doby se každé čtyři roky potkávají tisíce skautek a skautů, aby vždy na jiném místě zažili dva týdny plné ak-

IP: Lidé jakékoliv věku, vzdělání, profese.

Znáte cizineckou problematiku z vlastní zkušenosti? Byly jste někdy delší dobu v zahraničí?

JD: Dlouhodobě ne. Na vysoké škole jsem byla hodně v kontaktu se zahraničními studenty. Až při práci tady v poradně jsem si začala plně uvědomovat problémy cizinců, které jsem předtím vnímala jen v náznacích. Třeba když jsem šla se svými spolužáky vyřizovat povolení k pobytu na cizineckou policii. Pro cizince je problematická již domluva, protože úředníci mají zakázáno hovořit jiným, než českým jazykem. Kamarádům jsem pomáhala tlumočit.

IP: Pouze jako turistka.

Změnilo se vaše vnímání cizinců?

JD: Začala jsem vnímat, že cizinci jsou většinou ohromně stateční a odvážní lidé. Všechno

tivní a dobrodružství. Zároveň skauti ukazují celému světu naplnění základních myšlenek skautingu – přátelství bez rozdílu pohlaví, národnosti, jazyka nebo vyznání. Na světovém jamboree se skauti nejenom seznamují a hrají hry, ale také se hravou formou vzdělávají ve věcech globálních problémů a zároveň prezentují svou zemi. Heslem letošního jamboree je japonský znak, který symbolizuje jednotu, harmonii, spolupráci, přátelství a mír.

Světového skautského jamboree v Japonsku v roce 2015 se zúčastní přibližně 40 000 mladých lidí napříč všemi kontinenty a jednou z nich bude i skautka z našeho střediska.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!

Za vaši účast a finanční příspěvek děkuje Farní charita a skautské středisko Fidelis et Fortis Kamenice nad Lipou.

J. Koubová a V. Šímanová

Návštěva ze Slovenska v českobudějovické Poradně pro cizince a migranty. Úplně vpravo Jana Dvořáková, vedle ní Ilona Pelechová.

opustí a vydají se na nesnadnou cestu do cizí země, kde by mohli žít. O to více je obdivuji.

IP: Cizinci vždycky začínají od nuly, což vyžaduje nesmírně pevnou vůli. U mě to byla možná právě ta vůle, protože naučit se cizinecký zákon znamenal její značný trénink (smích).

Dokážete si představit, že byste odešly do jiné země na několik let? Nebo možná navždy?

JD: Umím si představit, že bych odešla s rodinou. Ale neumím si představit to, jak to většínou probíhá u našich klientů cizinců – nejdřív jde jeden, několik let tady žije a pracuje, posílá domů peníze. Když trochu připraví nějaké zázemí, získá bydlení, stálou práci, tak sem vezme rodinu. Jsou odloučení někdy pět let, někdy i celý život. Neměla bych na to odvahy.

IP: Neumím si představit, že bych za sebou spálila všechny mosty a neměla se kam vrátit.

Je to v poradně vždycky jenom vážné?

JD: Většinou se s klienty zasmějeme a uvolníme teprve až je věc, kterou řešíme, hotová. Lidem spadne ohromný kámen ze srdce, vidím to na nich. A je jedno, o jakou záležitost jde. Jim se vždycky tak strašně uleví! Jsou jako v tunelu, vidí špatnou situaci a mají hrozný strach, aby je odsud nikdo nevystěhoval.

Dost často se stává, že se po vyřešení složitého problému vrátí. Přijdou nám říct, že to dobře dopadlo, jak se mají, co je nového, co dělají. Už nás nepotřebují, jen se s námi chtějí podělit. Jsou opravdu vděční. Když jim pomohu vyřešit jejich problém, tak mě berou jako součást svých vazeb.

Věrka Michalíková

(Tento rozhovor vyšel také v regionálních Denících v jižních Čechách 28. 3. 2015 na str. 13.)

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

S Bohem ve všedním dni - duchovní obnova s P. Jánem Madárem

Na zámku ve Štěkni u sester Congregatio Jesu jsme prožili ve dnech 16.-19. března 2015 krásné dny v příjemném společenství.

Duchovního cvičení se zúčastnilo 19 žen především z charit českobudějovické diecéze (z Vimperka, Budějovic, Milevska...).

Ne všechny účastnice mohly pobýt celou dobu, ale i každá část nás velice obohatila.

Slova P. Madára, kdy jsme se společně zamýšleli nad úryvky Písma, nás hluboce zasahovala. Chtěly jsme si psát poznámky, ale někdy to nešlo, aby nám neutekla další krásná myšlenka. Témat bylo mnoho, zaujal mě např. příběh Marie a Marty (Lk 10, 38-42), kdy pro nás mají být Marie a Marta jedna osoba - Marta bez Marie by byla jen o práci (dobrá hostitelka), Marie bez Marty jen duchovní narcismus. Oba postoje mají být naší součástí, je třeba najít správný poměr.

Krásné téma bylo o lásce, která není celá bez bolesti. Zraněné srdce je lásce více otevřeno, je citlivější.

Mezi přednáškami byl prostor pro svátost smíření, každý den byla mše sv., jednou růženec, další den křížová cesta v zámeckém parku. Každé jednotlivé zastavení bylo díky P. Madárovi silné i jemné, krásné, hluboké a oslovující. Děkuji za všechny zúčastněné P. Jánů Madárovi za jeho čas a laskavý přístup, řeholním sestrám za příjemný pobyt a v neposlední řadě paní ředitelce DCH Michaelae Čermákové

za umožnění a zprostředkování této duchovní obnovy.

Alena Růžičková, ředitelka FCH Milevsko

Zleva: P. Ján Madár, představená štřeňských sester S. M. Terezie Vasilová a ředitelka DCH Michaela Čermáková.

Květná neděle v milevské bazilice

Farní charita Milevsko uspořádala spolu s milevskými premonstráty 29. 3. 2015 nádherný koncert. Benefičně na něm vystoupili členové smyčcového kvarteta Musica Podberdensis a sólisté, dále pak ženský sbor Krásky z Příbrami. Zazněla premiéra Křížové cesty od mladého skladatele Petra Koronthályho, jejíž každé zastavení bylo provázeno rozjímavým slovem Mgr. Hany Tonzarové, Ph.D., která je farářkou církve čs. husitské. Její procitlý projev, síla slova a k tomu hudba, která dokázala oslovit snad každé srdce...

Spolu s Kristem jsme prošli čtrnáct zastavení. V kostele bylo takové ticho, že by bylo slyšet spadnout špendlík... Maximální soustředění, hudba naříkala, trpěla, litovala, znovu vstala... zážitek se ani nedá vypovědět.

Jádro souboru Musica Podberdensis tvoří dva páry manželů Kopeckých, které mají po pěti krásných dětech. Některé z nich byly s rodiči i na tomto vystoupení. Obdivovali jsme nejen profesionalitu všech vystupujících, ale i jejich obětavost, neboť ve studeném kostele zvládli dvouhodinové vystoupení, krásně oblečení, pánové v černých košilích a vestách, dali tak najevo úctu k místu i k nám divákům a posluchačům. Stále vidím jejich červené prsty na le-
dových nástrojích...

V druhé části zazněla skladba Stabat Mater od G. B. Pergolesiho, tam se již přidal ženský sbor Krásky z Příbrami. Střídaly se sólistky, kde vynikala např. Alena Kopecká, Hana Tonzarová a Zuzana Vilhelmová.

Umělci koncert pojali jako benefiční, pouze za dopravu. Výtěžek z dobrovolného (doporu-

čeného) vstupného činil 6.578,- Kč, bude použit na financování Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež v Milevsku. Děkuje všem, kteří na koncert přišli, i všem umělcům. Koncert byl podpořen z Grantu kultury Města Milevsko. Věřím, že tito muzikanti někdy brzy opět Milevsko navštíví. Děkuje. *Alena Růžičková*

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže

Před Květnou nedělí, ve dnech 27.-28. března, proběhlo v Českých Budějovicích každoroční Diecézní setkání mládeže. Mottem letošního setkání, které vyhlásil papež František, bylo jedno blahoslavenství: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ (Mt 5, 8).

Program začal v pátek v 17 hod. mší svatou v kostele Svaté Rodiny, který těsně sousedí s Biskupským gymnáziem, kde jsme byli ubytováni. Po krátké pauze na večeři následoval společný večerní program. Do atmosféry setkání nás uvedli moderátoři Fanda Talíř a Mája Bicková, kteří nám po celé dva dny pomáhali zjistit, jak lze docílit čistého srdce.

Na začátek naše srdce pěkně rozpumpovala mládežnická kapela 4D band. Následovalo svědectví řeholní sestry Immaculaty, která před svou konverzí prošla drsnými životními zkušenostmi, včetně drog a pokusu o sebevraždy, až nakonec zasvětila své srdce Bohu. Její vyprávění mnohé velmi zaujalo, což se projevilo i množstvím dotazů, na které nám ještě ochotně odpovídala. Pak už jsme se ponořili do modlitby chval a díky, kdy jsme měli možnost pozvat Boha a jeho světlo do našich srdcí. Na společný večer navazovala adorace a nabídka volitelných programů. Mnozí zůstali v tichu v kostele, či využili možnosti svátosti smíření. Jiní zavítali do čajovny připravené řeholníky, zamířili do tělocvičny k florbalovému klání nebo se pobavili u deskových her. Na závěr večera jsme se opět sešli v kostele a první den setkání završili modlitbou kompletáře.

V sobotu nás čekala hlavní část programu Diecézního setkání mládeže, která už probíhala v budějovické katedrále. Při vstupu nás písněmi vítala prachatická kapela Elaion. Pak už se objevila moderátorská dvojice a mile pozdravila všechny účastníky, biskupa Pavla Posádu a administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře, který svým slovem zahájil program. Moderátoři podnítili naše očekávání, když oznámili, že na mši sv. dorazí i čerstvě jmenovaný českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil.

Po rychlé aktivitě na seznámení a rozpohybování následovala vtipná soutěž, při které jsme poznali své kaplany pro mládež. A pak už jsme se zaposlouchali do katecheze biskupa Pavla Posádu inspirované mottem setkání. Zaujatí posluchači byli možná překvapeni, když byli po skončení katecheze rozděleni do skupinek a společně hledali odpověď na otázku, kterou dostali od biskupa. Vybraní zástupci pak přednesli své závěry a nejen biskup pak slyšel, čím mladí žijí, co je zajímavé a trápí a co si myslí.

Dopoledne jsme završili společnou mši svatou, kterou jsme slavili i s nově jmenovaným biskupem. Během dne jsme měli možnost psát mu vzkazy, přání a povzbuzení do jeho služby, i naše očekávání, které jsme mu pak při mši odevzdali. Potěšilo nás, když nám řekl, že jsme budoucností a nadějí církve, že s námi počítá

a zahrnuje nás do svých modliteb.

Pak už jsme spěchali na oběd do jídelny gymnázia a jako každý rok jsme si výtečně pochutnali. S dobrým pocitem jsme se rozcházeli učeben s různými tematickými skupinkami, které tentokrát vedli povětšinou řeholníci.

Po skončení skupinek nikdo nečekal, že pohotoví animátoři vytáhnou mapku a čeká nás hra po Budějovicích. Poznali jsme neobvyklá místa, splnili úkoly, zodpověděli dotazy a získali indicie a část puzzle. Z toho jsme pak společně poskládali velké srdce, které ozdobilo kostel Svaté Rodiny. A to už vše směřovalo k závěru, děkování, loučení, pozhánání na cestu. Při odchodu jsme dostávali na památku malé dárečky – které nám mají připomínat, že potřebujeme, aby nás Pán očistil.

Máme radost, že se setkání vydařilo. -dcm-

ZVEME

* Dámská jízda – víkend pro holky
17.-19. 4. 2015 (viz anonci na 14. straně.)

* Groove Castle

24.-26. 4. 2015, mezinárodní hudebně-kreativní víkend na hradě Altpernstein v Rakousku

* Víkend pro cetileté

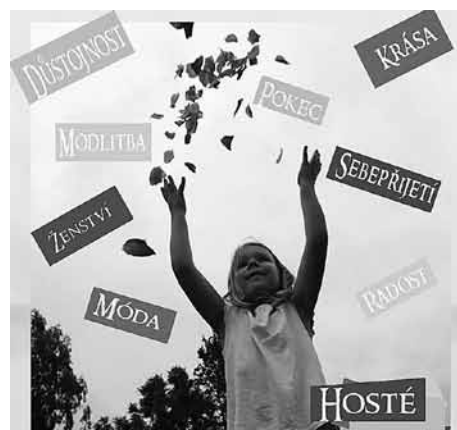
24.-26. 4. 2015, DCŽM Ktiš

Více informací k jednotlivým akcím
naleznete na www.dcm.bcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Dámská jízda aneb víkend pro holky

Chceš se s námi vydat na cestu za poznáním sebe sama? Tak přisedni do našeho vozu a poznej své ženství v pravém světle! Vydáme se do krajů zajímavých a aktuálních témat, jako líčení, vztahy, krása, ale i duchovního zamyšlení. Pálí tě otázky a nemáš se kde zeptat? Je ti 14 a více let? Tak neváhej a dojeď za námi.

Na co se můžeš těšit? Společné workshopy, hry, „zajímavá témátka“, modlitba, zábava, tvoření.

Nezapomeň si vzít: Bibli, přezůvky, spacák, něco dobrého.

Vyjíždíme v pátek 17. 4. v 19:00 na Ktiši

Konec playby v neděli 19. 4. po obědě

Doporučený příspěvek: 350 Kč

Přihlášky posílejte na adresu: dczm@bcb.cz do 15. 4. 2015

Velikonoce na Ktiši

Ve čtvrtek 2. dubna přijeli mladí českobudějovické diecéze na DCŽM Ktiš oslavit svátky Ježíšova zmrtvýchvstání. Krátké ohlédnutí jednoho účastníka:

Ve čtvrtek jsme byli přivítáni a navzájem jsme se seznámili. Také čtvrteční vigilie v kostele sv. Bartoloměje už nesla známky zvýšeného počtu mladých lidí, minimálně počtem ministrantů. V pátek jsme spolu s Ježíšem prošli křížovou cestu, účastnili se obřadů a hlavně jsme mu v noci svěřili do rukou celý svět se vším utrpením. V sobotu jsme se mohli více spřátelit díky společné práci a přípravě sobotní vigilie. Fotbálek, který se stal jednou z mála útěch v sobotním tichu, díky Bohu neodletěl do Říma. Sobotní vigilie začínala v neděli ráno ve čtyři hodiny, uběhla velmi rychle a byla moc krásná. Slova, jimiž bych popsala duchovní prožitek z letošních Velikonoc, se hledají těžce, a proto píši jen takto krátce. „Kristus v pravdě vstal z mrtvých!“ Užili jsme si velikonoční tradice, ticho venkova, výborné jídlo, modlitby, tradiční hudbu a mnoho dalšího. Velké díky patří našim milým hostitelům, kteří se o nás celou tu dobu starali.

Miša Polívková

Na Zelený čtvrtek 2. dubna 2015 se konala tradiční Velikonoční dílna pro děti v českobudějovickém klášterním sále na Piaristickém náměstí.

Na Velký pátek 3. dubna 2015 se v Řimově konala tradiční křížová cesta pro děti z vikariátů České Budějovice-město a venkov.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Hořící keř - postní duchovní obnova pro katechety

Diecézní katechetické středisko pořádalo postní duchovní obnovu. Konala se v Českých Budějovicích na děkanství ve dnech 13.-15. 3. a dával ji P. Tomas van Zavrel na téma *Hořící keř*. Musím se přiznat, že se mi tam nechtělo a brala jsem účast jako povinnost; na duchovní cvičení jezdím nejraději do Kostelního Vydří.

Po první přednášce jsme si vyrobili masku, která o nás měla vypovídat, jak se kryjeme před ostatními a nasazujeme pózu. Divila jsem se, jak moc mě baví ji vyrábět, a uvědomila jsem si, že už jsem dlouho nic takového „dětského“ netvořila. A pak ještě hořící keř – lampičku.

Přednášelo se o Mojžíšovi. O jeho nešťastné situaci při narození v Egyptě, výchově na faraonově dvoře s perfektním vzděláním bez Boha – říkal tomu skleníkový efekt. Pak o jeho iniciativě při vstupu do vnějšího světa. Ten, jehož život byl uchráněn, aby byl životodárný, se stává smrtícím nástrojem. A P. Tomas jeho situaci srovnával s naší. Hádky Mojžíše s laskavým Bohem. Úplně jsem vstoupila do děje, člověk se ponoří a hltá slova. Moc nám k tomu pomohla celonoční adorace. Byla rozepsána na hodinu po dvou, ale nakonec jsme na ní prodlévali v partě a déle – nebylo možno se dosytit.

Otec Tomas nám říkal, že Bůh má rád odvážné lidi, zve nás do činů, na které sami nemáme. Přál si, abychom využívali všech svých darů. Dábel při stvoření řekl: „Nebudu sloužit“; nemáme mu být podobní. I Mojžíš vyrazil do potyček s faraonem. Mě tím velmi povzbudil.

V sobotu večer jsme pálili své masky. Do nich jsme zapsali, co ze svých slabostí chceme Bohu v hořícím ohni odevzdat, a každý z nás chvilku mluvil o tom, co chtěl i s maskou spálit. Byla jsem překvapena, jaké křehkosti v sobě ostatní skrývají, a viděla, že někteří mají slzy v očích. Myslela jsem si, že jen já se plácám ve svých problémech... Velmi se mi přiblížili.

Zjistila jsem, že se otec Tomas „dá poslouchat“ (zpočátku jsem si ho dala do příhrádky „těžkej frajer“). Poznala jsem, že dobře rozumí tomu, co říkám při svátosti smíření. Další poznatek byl, že nikdy neřekl matka, ale maminka. Už je na mém břehu. Musím dát této akci jedničku s hvězdičkou. Otec Tomas i DKS byli fajn a v pohodě. Všechno z našeho pohledu perfektně klapalo.

Viktorie Předotová

Školní projekt pro základní školy „Kam patřím“

Letošní školní projekt si vzal za cíl vytvořit nebo prohloubit spolupráci církve a základních škol a ukázat dětem trvalé hodnoty, které často vycházejí z křesťanských základů a které jsou bohatstvím našeho kraje. Vytvořili jsme proto projekt podobný hře geocaching, kde po vylouštění pracovních listů mají děti možnost získat postupně indicie, které je dovedou do biblických událostí Starého zákona. Do projektu se přihlásilo 20 škol, celkem 560 dětí a mnoho učitelů.

Jak pracuje na tomto projektu ZŠ v Kamenici nad Lipou, čtenářům přiblíží jedna z nich, paní učitelka Mgr. Zdeňka Jünová.

Listopadové hledání geokeše (skryté schránky s tajemným slovem) nás zavedlo na farní zahradu, poté jsme si každý sám vytvořili adventní věneček. První indicií bylo slovo KNIHA.

V prosinci nás správné odpovědi na otázky, které pro nás pečlivě připravuje Eva Hejdová z Jindřichova Hradce, přivedly do kostela, kde jsme si společně zazpívali ty nejkrásnější vánoč-

ní koledy a dostali jsme vánoční přání, kterým jsme následně mohli udělat radost někomu druhému. Děti dostaly navíc zpěvník s vánočními koledami. Druhou nalezenou indicií bylo slovo: BIBLE.

Lednovou výpravu do podzemí kamenického zámku jsme se pro velký počet dětí (76) rozhodli uspořádat nadvakrát a děti rozdělit do dvou skupin. Na této dobrodružné cestě jsme se se-

Pokračování na 16. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování z 15. strany.

tkali s báječným člověkem, panem kastelánem Venkrbcem. Nejenže nás provedl podzemím, účastnil se s námi hledání keše, povyprávěl nám zajímavé příběhy z dob kamenického panství, ale měl pro nás připraveno i překvapení. V expozici sochařky Aleny Matějkové byla pro děti připravena hra „Cesta světla“. Děti postupně po jednom mlčky procházely čedičovým sloupovým řádkem, kdo byl na „cestě“, opatroval své malé světýlko v podobě hořící svíce a během cesty si vybral malý lísteček s citáty, které pro děti připravila katechetka Hanka Pechová. Poté, co hru dokončily všechny děti, každý sám nahlas ostatním přečetl svůj citát o přátelství, pomoci, úsměvu, lásce. Velikým překvapením a krásným zpestřením pro nás všechny bylo, když pan kastelán z přítomných chodby vytáhl kytaru a zahrál nám na uvítanou a na rozloučenou několik irských balad. Hra tak získala další rozměr, toto nečekané obohacení našeho odpoledne se všem moc líbilo. Do kašny na nádvoří pan farář ukryl sladkou odměnu v podobě čokoládových penízků. Mládež z 8. a 9. tříd pak navíc s panem Jiřím Jünou hledala s navigací GPS opravdové geokeše ukryté za zámekem na Melišku. I jim se výprava zdařila. Keš pro mladší děti byla tentokrát ukryta ve štěrbině skály v podzemí zámku a našli jsme v ní indicii: STARÝ ZÁKON.

Za únorovou geokeši jsme se vypravili všichni společně. Děti jsme rozdělili podle věku a vyslali je na rozdílné náročné trasy, co se terénu i obtížnosti úkolů týče. Mládež šla tentokrát úplně sama, bez dozoru dospělých, nejstrmější cestou a jejich úkolem bylo s pomocí navigace a souřadnic zadaných do GPS dobyt nejvyššího vrcholu Kamenicka, kopce Melišku, a najít polohový bod. Zde mládežníci našli úkol, odlít ze sádky vlastní stopy poutníka a přinést je následně k Děkanenskému kříži.

Trasa nejmenších dětí vedla k Děkanenskému kříži okolo Zámeckého rybníka a přes vysíláč. Děti měly za úkol během cesty pořídit sbírku přírodnin.

Prostřední, nejpočetnější skupina, měla trasu nejdelší, jejich úkolem bylo vyřešit morseovkové vzkazy rozetuté po předměstí a nalézt sirky, abychom mohli společně podpálit oheň. Děti zvládaly morseovku naprosto v pohodě, a tak po chvíli našly u ruchadla na pivovaru hledané sirky.

Po hodině putování se všechny skupiny sešly u Děkanenského kříže, kde na nás už čekali pan farář Šíka a katechetka Hanka Pechová. Společně jsme zapálili oheň, opekli jsme buřtíky, pod kříž jsme umístili ze sádky odlitou stopu poutníka. Poté děti dostaly poslední úkol. Na zpáteční cestě podle fotografie objevit místo, kde dodnes stojí památná lípa, a projít tak trasu, kudy kdysi vedla stará křížová cesta. Děti byly seznámeny s historií tohoto místa a přečetli jsme si i pověsti, které se k těmto místům vztahují. Kešku tentokrát našla nejmladší – prvňáčka Maruška Kubů. Schránka nám odhalila indicii: GENESIS.

Pracovní listy s otázkami se v březnu věnovaly především sv. Máří Magdaléně, v tajence dětem vyšla pak ještě osobnost Anežka Česká. O Anežce České jsme si přečetli z knížky Aleny Ježkové České nebe. A protože pracovní list s tématem církev nebyl tak snadno dětem srozumitelný, převzaly iniciativu děti z náboženství a náš pan farář, který s dětmi všechny otázky zodpověděl a objasnil nám nejasnosti. Vždyť projektu se u nás v Kamenici neúčastní jen děti, které docházejí na výuku náboženství, naopak většina dětí zapojených do projektu jsou prostě jen zvědaví školáci, kteří se chtějí dozvědět něco nového o svém okolí, mohou díky tajemným výpravám prozkoumat skrytá zákoutí, o kterých dříve neměli ani potuchy. A rodiče tento projekt vítají a podporují nás. Již déle než měsíc máme objednaný autobus, abychom mohli v tak velkém počtu do Českých Budějovic přijet za všemi ostatními. Rodiče hradí 2/3 cesty.

Máme také obrovskou podporu od vedení školy. Podle potřeby smíme ve škole cokoli pro projekt kopírovat (koledy, pověsti, informace z historických pramenů...). Pro projekt využijeme výtvarný materiál školy (např. při tvorbě mapy). Básničky o Kamenici jsme zařadili

do slohových hodin. Učitelé si mohou v nultých hodinách nahradit odpolední výuku a děti mívaly jedenkrát za měsíc volné celé odpoledne jen a jen pro projekt. Projekt podporuje i SRPŠ, které každému dítěti přispívá 1/3 ceny cesty na přehlídku projektu v Č. Budějovicích.

Nám učitelům moc pomáhá, že se na konkrétních místech domlouváme s Evou Hejdovou osobně či pomocí emailů, a ona nám pak otázky i místo ukrytých geokešů nastaví „na míru“ a že spolu všechno můžeme konzultovat.

A co nám pomáhá nejvíce? Je to osobní účast pana faráře V. Šíky a katechetky Hanky Pechové na každé výpravě za projektem. Děti je znají osobně, zmizely počáteční rozpaky, děti se jich mohou na cokoli zeptat a dostávají přímé, nikoli zprostředkované odpovědi.

Jsmo zvědaví na další indicie, protože tušíme, že nám určitě ukáží na nějaký biblický příběh. Naš projekt do škol „Kam patří“ se bude postupně chýlit ke konci, budeme se připravovat na přehlídku projektů do Českých Budějovic, kde každá škola bude mít zřejmě za úkol ztvárnit jeden z příběhů. Ještě stále nevíme, který příběh ze Starého zákona nám určí poslední indicie...

Zdeňka Jünová (ZŠ Kamenice nad Lipou) a DKS

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Březen s dětmi ve farnostech Rožmitál a Březnice

Během března jsme měli s dětmi ve farnostech Rožmitál a Březnice několik aktivit. Začali jsme v Březnici 1. 3. mší svatou, kterou děti doprovodily zpěvem. P. Petr Hovorka při promluvě nározně vysvětlil, jak rozumět obrazu Proměnění Páně v italské Ravenně. V závěru mše sv. jsme vytvořili postní obraz. Inspirací mi byla metodická příručka Škola křesťanství s velikonočním tématem nazvaným KŘÍŽOVATKA – místo setkání nebo nárazu, které jsem textově uzpůsobila. Při čtení tohoto vyprávění děti na malém podiu tvořily jakési obrazové poselství.

O týden později jsme prožili v březnickém kostele křížovou cestu dětí. Tam jsem využila brožurku Křížová cesta pro děti od Anny Lehké, opět s malou textovou úpravou, která nám více „sedí“. U každého zastavení jsou události ze života dětí a v závěru vždy připomenuto, jak by se v podobné situaci zachoval Pán Ježíš. V pátek 20. 3. jsme pak tuto křížovou cestu využili také s rožmitálskými dětmi. Během ní mohly přistupovat k svátosti smíření k P. D. Horáčkovi ze Svaté Hory, který zastupoval našeho nemocného pana faráře. Na začátku otec David dětem pěkně vysvětlil, co to vlastně křížová cesta je.

Následovala 5. postní neděle, na kterou jsme měli naplánovanou mši sv. s dětmi, a stejný postní obraz „Křížovatka“ jsme uskutečnili i v našem farním kostele. Zpěvem doprovodila mši schola Třemšínská kvítka a celebroidal ji otec Strzelczyk ze Svaté Hory. Po ní byli všichni pozváni na faru na Misijní koláč, který byl letos bohatý jak pestrým výběrem pečiva od maminek dětí z náboženství, tak výběrem finančních dárek. V letošním, pro nás šestnáctém ročníku, to bylo 6.490 Kč. Ve várnících bývá nachystaný horký čaj a káva a děti prochází mezi snídajícími farníky s kasičkami, přičemž každý přispěje postní almužnou. Všichni pak máme radost, jak se společně podílíme na pomoci, kterou koordinuje PMDD.

Březnové aktivity uzavřela Třemšínská kvítka zpěvem při zahajovací mši sv. na Diecézním setkání mládeže v Českých Budějovicích, což byla pro rožmitálskou scholu velká čest.

Ještě zmíním, že jsme si s rožmitálskými dětmi dávali postní úkoly nebo spíše předsevzetí, vždy jeden na týden. Pokud ho děti zvládly uskuteč-

nit, mohly si do modelu hory Golgoty se třemi křížky na vrcholu zapíchnout filcovou kytičku. Tak nám v kostele smutná a chladná Golgota postupně rozkvetla postními skutky lásky...

Požehnanou dobu velikonoční, zvláště všem vytiženým katechetkám, přeje

Helena Hochmutová

Dopis o. Tomáše Vyhnálka, OMI ze Západní Sahary

Jsou to již čtyři měsíce, kdy jsem se připojil ke spolubratrům misionářům-oblátům Mariovi a Valeriovi v Západní Sahare. Je to jedna z nejmenších misí naší kongregace a mé rozhodnutí sem přijít bylo spíše intuitivní, než rozumné, a proto je pro mě nesnadné nějak jednoduše vysvětlit, proč právě Sahara. V každém případě jsem nešel do neznáma, protože zdejší misii jsem poznal již před mnoha lety z vyprávění otce Maria, se kterým jsem se občas potkával při různých příležitostech a v roce 2013 jsem měl možnost ji dokonce osobně navštívit jako ředitel Mariáského misijního díla, které zde v té době podporovalo různé projekty.

Mnozí lidé, kteří tudy prošli, či tu žili, ať už jako obchodníci, misionáři, či cestovatelé, mluví o „pouštní nemoci“. Člověku se stane, že se tady do toho písku zamiluje, ani neví jak a proč, ale ví, že tu musí zůstat nebo se sem přinejmenším vrací. Asi takové podobné omámení pouští se přihodilo i mně, navíc skoro všichni cizinci, kteří zde zakotvili, jsou něčím zvláštní a tak trochu „jiní“, což bude i můj případ. Asi bych to mohl velmi zjednodušeně shrnout, že zdejší země není normální a není pro normální. S ostatními se tomu sice spíše smějeme, ale všichni spiklenecky víme, že je na tom kus pravdy.

Nebudu se zde dopodrobna rozepisovat o historii, která je složitá a zabrala by mnoho řádků,

ale jen stručně napíši, že Západní Sahara je 40 let okupována Marokem, a podle toho vypadá i složení místní populace. Domorodí Saharai, kdysi nomádi pouště, tvoří dnes již malou skupinu, kterou početně stále více překonávají osadníci z Maroka, kteří sem přichází díky mnoha různým výhodným pobídkám ze strany marockého království.

Je zde také velký podíl armády a policie, přece jenom se jedná o okupované území. V běžném životě se setkáváme se všemi, ale jen opravdovým přátelům, hlavně mezi Saharai, můžeme důvěřovat, protože je zde hodně donašečů

Pokračování na 19. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

V minulém čísle Setkání jsme zvali na přednášku Mons. Aleše Opatrného. Pro ty, kteří nemohli, nabízíme ohlas jedné posluchačky i odkazy na biblické texty zmiňované v přednášce; poznámky druhého se přece mohou hodit. V plném znění najdete přednášku na www.dcr.bcb.cz

O moudrosti

Ve středu 18. 3. proběhla ve studentském kostele Svaté Rodiny přednáška Mons. Aleše Opatrného s názvem *Jak se vyrovnávat s minulostí*. Venku hrálo sluníčko a Mons. Opatrný dokázal toto teplo vnést i do své přednášky. To teplo byla moudrost, laskavost a porozumění. Bylo zajímavé, že přednášky se zúčastnili lidé různých věkových kategorií.

Mons. Opatrný začal přednášku tím, že je důležité přijmout naši minulost „vcelku“. Je důležité zamyslet se nad neúspěchem, utrpením, dřinou, dary a také nad tzv. výhrou v loterii... Nad silou požehnání vzpomínek se zamýšlel s knihou Kazatel 3,1-8.

Do naší minulosti patří i neúspěchy – před Bohem, před rodiči a jinými blízkými, před okolím a před sebou samým. Je důležité si uvědomit, co nám naše neúspěchy ukázaly. Něco nás mrzí, za něco se stydíme? Záleží také na našem věku – jinak vidíme náš život ve dvaceti, jinak např. v padesáti.

A dále následovala klasická triáda: zapomenout-odpustit-smířit se. *Zapomenout* si nelze poručit. *Odpustit* je třeba a je to možné i z „jedné strany“. *Smířit* se mohou jen dva. Pro nás je důležité vědět, že všechno, co se stalo, je součástí našeho života a není nutné se stále obracet zpátky. Z minulosti se můžeme poučit do budoucnosti. A opět kniha Kazatel 12,1-7.

Po přednášce následovaly otázky, např. *Máme zůstat jako věřící tam, kde nám není dobře?* nebo *Je vhodné stále nastavovat naše tváře k dalšímu poličku...?*

Mons. Opatrný odpovídal na všechny otázky s velkým životním nadhledem, s lidskostí a láskou pravého otce.

Pro mne tato přednáška znamenala osvobození pocitů od minulosti a naději, že s Bohem vše zvládnou i v budoucnosti. *Marie Fličková*

Trochu obšírnější pozvánka na zajímavou výstavu DCR

Diecézní centrum pro rodinu ve spolupráci s Magistrátem města České Budějovice připravuje interaktivní výstavu „*Obrazy rodičovství - rodina včera i dnes*“ v termínu 30. 4.-21. 5. 2015, tedy v roce 750. výročí založení města. Do tohoto termínu také spadá svátek matek (letos 10. 5.) a Týden pro rodinu, který tímto dnem každý rok začíná.

Výstavou chceme podpořit významnost rodičovské role pro člověka samotného, vést k zamýšlení nad rodinou i v historickém kontextu, protože v současné společnosti často klesá vědomí hodnoty mateřství či otcovství pro osobní růst člověka.

Výstava poukazuje na změny, ke kterým dochází v těle a psychice člověka (matky i otce) v souvislosti s jednotlivými fázemi rodičovství, a na význam těchto změn pro rodiče či dítě. Všimá si biologických dispozic, které jsou v průběhu rodičovské fáze využívány a na jejich provázanost s vývojem dítěte. Pro doplnění informací jen zbývá dodat, že autorem výstavy je Národní centrum pro rodinu a že její realizace byla svěřena Klubu Amos, odbornému pracovišti ostravského centra pro rodinu, které s úspěchem vytvořilo již více než 30 interaktivních výstav pro poučení i zábavu. Vznik výstavy byl finančně podpořen Českou biskupskou konferencí.

Představy o výstavách máme spojeny především se zrakovými vjemy. Tady pochopitelně nebudou chybět, ale na své si návštěvníci při-

jdou i jinak. Odnесou si nejen zajímavé podněty k přemýšlení a nově získané poznatky, budou si doslova užívat - mohou zakusit chvíli opravdového zklidnění – relaxace, děti najdou místo k tvoření, rodina si společně může pohrát a leccos zajímavého si vyzkoušet, o hraní nebude ošizen ani ten, kdo navštíví výstavu sám... Ale to bychom prozradili už moc.

Kdo neodolá pozvání, rozhodně nebude litovat. Možná, že se výstava stane i vhodným doplněním a zpestřením výuky pro starší školní věk i středoškoláky. *-dcr-*

DCR

DCR připravuje...

„Cestou k setkání“ putování v okolí Rudolfova pro osiřelé rodiče s dětmi v sobotu 18. 4. 2015, sraz na parkovišti u Hornického muzea v Rudolfově v 9.30. Program v přírodě s aktivitami pro děti i dospělé je zaměřený především na sourozence zemřelých dětí (věkově neomezeno). Jedná se o příjemnou procházku lesem, okolo rybníka Mrhalu (cca 5 km).

„Efektivně ve vztazích rodičů a dětí“ - víkendové setkání rodin v době velikonoční v termínu 24.-26. 4. 2015 v klášteře Božího milosrdenství v Nových Hradech. Hostem bude Mgr. Ing. Jan Čapek, který v Českých Budějovicích měl přednášku na téma *Manipulace*; tématem jsou vztahy mezi rodiči a dětmi teoreticky i prakticky, tedy efektivně! Obvyklý program víkendu zachován. Přihlásit se můžete přímo z webových stránek.

Interaktivní výstavu „Obrazy rodičovství“ od 30. 4. do 22. 5. v radniční výstavní síni Magistrátu města České Budějovice. Výstava se koná ve spolupráci se sociálním odborem města.

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 16.-22. 8. 2015 na Hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Celodenní stravování zajištěno. Máme ještě volná místa! Neváhejte s přihláškou na <http://www.dcr.bcb.cz/clanky/Dovolena-na-hospodarskem-dvore-1.html>
V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981.

Podrobnější informace najdete na <http://www.dcr.bcb.cz>

OZNÁMENÍ Z KLOKOT

- 15. 4. (středa) v 17.45 hod. – posezení u čaje nad Biblí
- 26. 4. (neděle) v 16 hod. – řeckokatolická mše sv.
- 30. 4. (čtvrtek) v 17.45 hod. – táborák na farní zahradě
- 1. 5. – První pátek v měsíci – celodenní adorace: 11-16.30 hod., 17.30-18.45 hod. adorace s modlitbami a zpěvem, 18.45- 20.30 hod. tichá adorace.
Při mši sv. katecheze jako příprava na Národní eucharistický kongres.

Adorace a svátost smíření v kostele každý pátek 17.30-20.30 hod.

- 7. 5. (čtvrtek) v 18 hod. – Koncert dětského sboru Ondrášek z Nového Jičína se sbormistrem Josefem Zajícem (tento vynikající dětský sbor vystoupil mimo jiné ve Vatikánu a v Japonsku)

Pokračování ze 17. strany.

a příslušníků tajné policie. Mně osobně to trochu připomíná nešťastné komunistické období našich dějin, kdy člověk taky věděl, že většině lidem nemůže věřit a mluvit před nimi otevřeně. Bohu díky zde ale máme opravdové přátele, s nimiž trávíme hodně času při vzájemných návštěvách, a s nimiž můžeme být zcela otevření, stejně jako oni s námi. V takových vztazích pak nehraje roli náboženská příslušnost, ale rozhoduje ryze srdci a přátelství.

To mě přivádí k tématu života v muslimské společnosti. Západní Sahara je 100% muslimská, křesťané tu jsou pouze cizinci, ať už turisté, obchodníci nebo početný personál mise OSN. Pro mě osobně je to nejenom velká výzva, ale zároveň i velmi zajímavé téma k přemýšlení o nás, křesťanech, jako malé kapce v moři muslimů. Navíc v dnešní době, kdy média podávají někdy až úplně hloupé představy o islámu a muslimech, je pro mě osobní zkušenost s tímto náboženstvím velmi podnětná. Je důležité se setkávat a poznávat, protože tak jako mnozí v Evropě mají mylné představy o muslimech, tak i muslimové mají mnoho předsudků o křesťanech. Je proto důležité, abychom zde

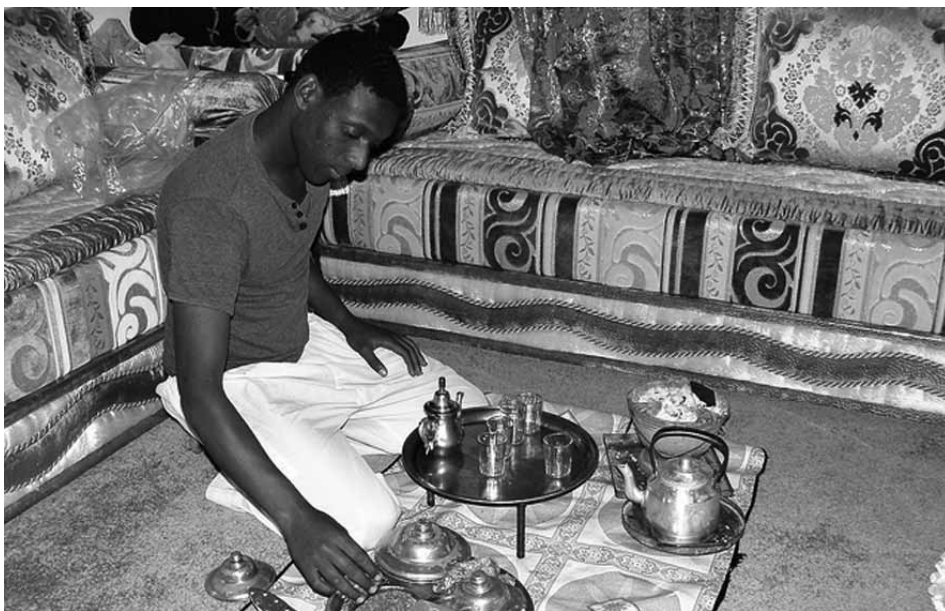
byli jako zástupci křesťanů, i když nemůžeme otevřeně hlásat Kristovo učení a svátosti můžeme slavit pouze s ostatními cizinci, svědčíme svým životem a při vzájemných každodenních setkáních na ulici nebo v obchodě, vidí zdejší lidé, že jsme úplně normální a ne takoví, jaké nás křesťany vykresluje různí radikálové a manipulátoři.

Tím se dostávám k našemu působení tady. Jak už jsem napsal, sloužíme jako duchovní křesťanům z řad cizinců, kteří přichází k nám do kostela, a nejsou to jen katolíci, ale i protestanté. Vedle toho k nám přichází téměř každý den někdo na návštěvu a po večerech zase my navštěvujeme místní rodiny, které s námi obléty někdy poji dlouholeté přátelství až z dob španělské nadvlády. Pro mne osobně je naše misie tady, misí setkávání.

A co se týká budoucnosti, tak jsem momentálně v rozhovorech s představenými, neboť jsem sem byl poslán „dočasně“, tak uvidím, jestli to dočasně bude trvat několik měsíců, či dobu delší.

Rád bych všem poděkoval za jejich modlitby, které jsou pro mne tak důležité.

12. 3. 2015, Laayoune

Blahoslavení milosrdní**ORA ET LABORA
ANEK MODLITBA A SLUŽBA**

„Co jste udělali jednomu z těchto mých
nepatrných, mě jste udělali...“
(Mt 25,40)

Tato Ježíšova slova nás učí jasně
vidět Ježíše a setkat se s ním
v trpícím člověku.

**Pozvánka pro dívky
(15-35 let)**

KDY: O prodlouženém víkendu
30.4.-3.5., příjezd 16-21 hod.

KDE: U nemocných a starých lidí
v Prachaticích
(Neumannova 144, recepce Hospice)

S KÝM: Se sestrami boromejkami
a P. Janem Mikešem

KONTAKTNÍ OSOBA:

S. M. Alena Bártová,
mob.: 723 842 422

Přihlášky posílejte na adresu:
alena@boromejky.cz

Více informací na www.boromejky.cz

CO S SEBOU: Oblečení (např. tričko
a pohodlné kalhoty), přezůvky s pevnou
podrážkou pro práci u nemocných, pokud
možno spacák, hudební nástroj (kdo má),
Bibli a breviář (pokud možno), a hlavně
otevřené srdce

**Velikonoční duchovní
obnova pro dívky
od 16 do 30 let**

7.-10. května 2015

**SETKÁNÍ SE
ZMRTVÝCHVSTALÝM**

**Obnovu povede
P. Robert Mayer, OFMConv.
se sestrami boromejkami**

KDE? Havlíčkova Borová (u Havlíč-
kova Brodu) na faře

PŘÍJEZD: ve čtvrtek odpoledne
(14-16 hod.)

Duchovní obnova začíná ve čtvrtek
v 17:00 a končí v neděli po obědě.

CENA: dobrovolná

S SEBOU: Bibli, růženec, breviář,
spacák, přezůvky, hodinky (pokud
možno)

KONTAKT: S. M. Vincenta Kořín-
ková, boromejka, mob.: 723 477 525

PŘIHLÁSIT je možné na adrese
vincenta@boromejky.cz

ODKAZ: www.boromejky.cz (na-
bídka/akce pro dívky) + [www.hledam-
povolani.cz](http://www.hledam-
povolani.cz)

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
SV. VOJTĚCHA
ČESKÉ BUDĚJOVICE
ČTYŘI DVORY**

zve všechny zájemce z akademické
obce Jihočeské univerzity
na cyklus setkání

**Seznámení
s křesťanstvím**

Přednášky a diskuse povede
Doc. Michal Kaplánek, Th. D.
z Teologické fakulty JU.

Termíny a témata setkání:

29. dubna Obsah Ježíšova kázání
20. května Lidé na okraji v centru
pozornosti
17. června Potřebujeme církve?

**Setkání se koná vždy ve středu
od 19 hod.**

v sále Salesiánského střediska
mládeže – Domu dětí
a mládeže, Emy Destinové 1,
České Budějovice.

Vstup zdarma.

**Klášter premonstrátů Milevsko
KONCERT SBORU CANTUS AMICI**

25. dubna v 19 hod. v bazilice

Dirigent Lukáš Dobrodinský, varhany Ondřej Valenta

Zazní mše Jaromíra Hrušky k počtě sv. Josefa

Vstup volný, za dobrovolné příspěvky děkujeme

Mše svatá**s indickým misionářem**

Srdečně zveme na mši svatou s P. Georgem
Biju, VC, indickým misionářem z Kongrega-
ce vincentinů, který pokračuje v celosvětové
evangelizační misi P. Billa a P. Anthonyho Saji.
P. George Biju, VC působí od roku 2002 ve vý-
chodní Africe, zejména v západní části Tanzá-
nie. Loni získal licenciát z morální teologie na
Academii Alfonsiana v Římě.

**Mše sv. bude sloužena v Českých Budějo-
vicích v kostele Obětování Panny Marie
ve čtvrtek 23. dubna od 18 hod. P. George
Biju se také pomodlí za uzdravení.**

Bližší informace: tel. 606 627 636,
www.cz.frbill.net

**Teologická fakulta JU
v Českých Budějovicích**

srdečně zve na seminář

**Péče o duchovní potřeby
seniorů**

zkušenosti z diecéze Linec

v pondělí 27. 4. 2015 od 13 hod.,
učebna č. 3 v budově TF JU

PROGRAM:

*Co to jsou duchovní potřeby a proč je nemají
jen věřící senioři?*

*Jak je organizovaná a financovaná
duchovní péče v rezidenčních zařízeních
linecké diecéze?*

*Jaké jsou zásady vedení rozhovoru
se starším člověkem?*

A na závěr postřehy a zkušenosti z praxe...

Ojedinelý seminář je určen studentům
a pracovníkům pomáhajících profesí,
duchovním a obecně všem,
kdo se seniory pracují nebo o ně pečují.

Seminář je v němčině,
simultánně tlumočený do češtiny.

www.tf.jcu.cz

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. Ivan Marek Záleha, OPraem. byl na základě sdělení svého řeholního představeného k 31. 3. 2015 odvolán z úřadu administrátora farnosti Světlík a excurrendo administrátora farností Černá v Pošumaví, Dolní Vltavice, Frymburk, Hodňov, Horní Planá, Hořice na Šumavě a Zvonková, vše vikariát Český Krumlov a z úřadu sekretáře vikariátu Český Krumlov a z členství ve vikariátní radě vikariátu Český Krumlov.

Upřímně mu děkujeme za jeho téměř čtrnáctiletou kněžskou službu v českobudějovické diecézi.

USTANOVENÍ

P. Václav Pícha, JC.D. byl od 1. 4. 2015 ustanoven excurrendo administrátorem farností: Černá v Pošumaví, Dolní Vltavice, Frymburk, Hodňov, Horní Planá, Hořice na Šumavě, Světlík a Zvonková, vše vikariát Český Krumlov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. *-acebb-*

1. KVĚTNOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

2. května 2015

s P. Martinem Sedloňem,
provinčním vikářem kongregace OMI

STÁVAT SE CHLEBEM ŽIVOTA

15.00	promluva
16.00	modlitba Klokotských zpívaných hodin
16.30	růženec a svátost smíření
17.00	mše svatá
Poté	svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda

Srdečně zve

*Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné*

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

Studijní obor SOCIÁLNÍ PEDAGOGIKA A TEOLOGIE (3 roky)

- denní i kombinovaná forma studia
- výrazné zaměření na praxi (600 hod. v průběhu studia)
- ve spolupráci s ETF UK možnost bakalářského studia
- k dispozici vlastní kolej v budově školy
- podávání přihlášek: I. kolo: do 15. 5. 2015, II. kolo: 15. 6. do 15. 8. 2015

Kvalifikační kurz

- Pedagog volného času (120 hod., 17.-28. 8., letní intenzivní)

Kurzy dalšího vzdělávání, všechny akreditované u MPSV

- Úvod do sociálního zemědělství (24 hod., 17.-19. 4., víkendový kurz s exkurzí)
- Komunikace s nemotivovaným klientem (16 hod., 18. a 25. 5.)
- Hodnocení situace ohroženého dítěte a rodiny (8 hod., 19. 5.)
- Vztah mezi klientem a pomáhajícím (7 hod., 22. 5.)

Nabízíme též výuku profesní angličtiny a němčiny pro vaši organizaci, např. o víkendech. Na zakázku je možné sjednat i další kurzy z nabídky VOŠ Jabok.

KONTAKT

Studium: Ilona Dohnalová, tel.: 211 222 404, e-mail: ildoh@jabok.cz

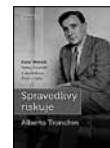
Kurzy: Petra Adámková, tel.: 603 330 793, e-mail: cdv@jabok.cz, www.jabok.cz

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Alberto Tronchin - Spravedlivý riskuje

Karel Weirich, český odbojář a zachránce Židů v Itálii

Život Karla Weiricha (1906-1981) byl donedávna neznámý jak české, tak italské veřejnosti. Pracoval jako novinář, stenograf a účetní. Od r. 1935 působil jako vatikánský korespondent ČTK. Během druhé světové války se mu z Říma podařilo jedinečným způsobem organizovat pomoc pro pronásledované Židy pocházející z Československa. *Brož., 144 s., 199 Kč*

Gabriela Bossisová - Duchovní deník

Předkládáme vlastní výbor z rozsáhlého duchovního deníku Gabriely Bossisové (1874-1950). Povolením byla divadelní režisérka a herečka, ale zároveň žila hlubokým duchovním životem. V roce 1936 jí bylo už 62 let, když na lodi cestou na divadelní turné po Kanadě začala psát svůj deník a zapisovat si vnitřní vnuknutí, která přičítala Ježíši Kristu. To byl počátek duchovního deníku, publikovaného později pod názvem On a já. Vnitřní hlas k ní promlouval po čtrnáct let až do její smrti. *Brož., 256 s., 289 Kč*

Čtírad Václav Pospíšil - Husovská dilemata

Katolický teolog se vyrovnává s palčivou otázkou, kterou je pro katolíky i náš národ postava Jana Husa a husitství. Kniha je určena všem, které zajímá současný postoj katolíků k Janu Husovi a husitství. *Váz., 320 s., 390 Kč*

José Luis Olaizola - Oheň lásky

Životopis velké postavy Karmelu a učitele církve, sv. Jana od Kříže (1542-1591), s využitím citací z procesu jeho svatořečení. Román přibližuje netradičně také vztah Janových rodičů. Svátý Jan od Kříže proslul vroucí láskou ke Kristu, kterou lze vyčíst z jeho duchovních spisů. Usiloval také o reformu karmelitánského řádu, na níž úzce spolupracoval s Terezií od Ježíše. Mezi svými spolupratelými přitom však narážel na odpor, který ho málem stál život. *Váz., 160 s., 259 Kč*

Marion Thomasová - Bible k prvnímu svatému přijímání

Ilustrovala Paola Bertolini Grudinová

Dobrá příprava na setkání s Ježíšem ve svatém přijímání čerpá rovněž z pokladů Božího slova. Vybrané příběhy Bible s krásnými ilustracemi mohou být vhodným dárkem, ale i pomůckou při objevování pramenů Boží lásky. *Váz., 160 s., 269 Kč*

24. dubna 2015 (pátek) v 19 hod., Sušice, klášter kapucínů

Srdečně vás zveme na

VEČER CHVAL

který bude v rámci roku zasvěceného života v naší diecézi zaměřený na

RADOST ZE ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

V programu bude adorace, při které bude svědectví o zasvěcení.

Těší se bratři kapucíni.

www.ikarmel.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* K **Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo školní prázdniny). Můžete se jí však zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud tuto modlitbu v přímém přenosu nově vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na telefonním čísle 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* Od 13. 4. můžete ladit nový pořad s titulem **Dar Boha Otce církvi - Církev o zasvěceném životě**. Olomoucký redaktor Marek Chvátal hovoří s Mgr. Martou Lucií Cincialovou, Th.D. o adhortaci Jana Pavla II. Vita consecrata z r. 1996. Jde o první církevní dokument popisující teologii zasvěceného života mj. jako dar Boha-Otce církvi. Pro náš cyklus vybíráme témata dotýkající se poměru zasvěceného života a Nejsvětější Trojice, znamení společenství, službu lásky a službu jednotě. Zachytíte od 16.00.

* **Kafemlýnek**, pravidelný pořad pro maminky s dětmi, prarodiče, učitele nebo vychovatele, zachytíte každé úterý od 9.30. Také vás zaujaly kontejnery na textil, jejichž počet se ve městech i na vesnicích stále zvětšuje? Přemýšleli jste někdy, že byste tam odložili obnošené oblečení nebo bytový textil a konečně doma pořádně uklidili? Pokud ano, zveďte vás k poslechu relace s datem 21. 4. nazvané **Pořádný jarní úklid šatníku**. V reportážně laděném pořadu budeme diskutovat o možnostech dalšího využití textilu, který už nepotřebujeme, ale který může jinde ještě dobře posloužit. Srovnáme přístup neziskových i ziskových společností k této problematice a zmíníme, kam konkrétně je možné textil umístit. Vysíláme mimořádně z českobudějovického studia Jan Neumann, jehož hosty budou Hana Doskočilová z centra Petrklíč, Kateřina Čaplová, Dis. (S. Vlasta), ředitelka Školky u Sv. Josefa, a PhDr. Jana Marková ze společnosti Bakhita. 28. 4. se podíváme na dubnové akce pro rodiny s dětmi, uslyšíme o programech spolku Vesna v Brně a mateřského centra Plzeňské Panenky.

* Magazín **Barvínek** pro děti školou povinné a mládež nabízíme k poslechu každé úterý od 16.00 nebo v čase opakování v sobotu od 9.30. Ve vysílání 21.4. budeme riskovat po telefonu. 28. 4. poběží Dubnový magazín. Představíme si v něm CD Luboše Javůrka V ZOO, zavítáme na Pražský hrad, nahlédneme do nových vydání časopisů pro děti a mládež a také se naučíme další deskovou hru. 5. 5. nahlédneme do světa filmu a seznámíme se s Jiřím Strachem. Host pořadu je uznávaným filmovým režisérem. Proto si bu-

deme povídat o jeho cestě do světa filmu, před kameru i za kameru a rovněž o Andělu Páně nebo Lotrandovi. 12. 5. zase můžete zvednout své telefonní aparáty a zapojit se do soutěžení.

* Ve čtvrtek 23. 4. od 22.00 nabízíme pořad z produkce pražského studia Kristián na téma **Proč slavíme Vánoce a Velikonoce?** Ve společnosti, která je většinově nevěřící, mnozí lidé a hlavně děti vůbec netuší, proč se Vánoce a Velikonoce slaví. Ve farnosti při kostele Panny Marie Královny míru v Praze Lhotce probíhá už asi osm let cyklus přednášek, kdy pořadatelé do kostela zvou děti z okolních škol a v době před svátky narození a vzkříšení Krista vysvětlují, proč křesťané oslavují. A my se z rozhovoru s jedním z farníků - Petrem Křížkem a prostřednictvím reportážních vstupů z přednášek pro 3. a 7. třídu základní školy dozvíme, jak se tato osvěta daří.

* V rámci relace **Mezi slovy**, kterou zachytíte v premiérovém čase každou sobotu od 22.10 nebo v repríze následující čtvrtek od 9.30, zaměříme 25. 4. pozornost na téma přírody jako Božího chrámu a člověka, který v ní putuje. Redaktor Petr Pospíšil hovoří s Markem Orko Váchou, knězem a biologem, o fenoménu poutnictví jako analogii životní poutě každého člověka. Diskutovat budou o svědectví drobných sakrálních památek v krajině a o skutečnosti, že příroda je Boží chrám, skrze nějž můžeme poznávat Boha. Zamysli se, jak příroda působí na člověka a jaký účinek má člověk na přírodu. Nezapomenou se zastavit ani u slov papeže Františka a jeho předchůdce Benedikta XVI., kteří vyzývají k ochraně životního prostředí coby Božího stvoření.

* Týdeník **Oktáva** je určený pro milovníky klasické hudby. V pátek 1. 5. od 16.55 si redaktor královéhradeckého studia Vojtěch Martin Weisbauer pozve k mikrofonu exkluzivního hosta, letošního vítěze mezinárodní hudební soutěže Concertino Praga Matyáše Nováka. -js-

21. 4. 2015 (úterý) 17.45 hod.

České Budějovice
kostel Sv. Rodiny

Modlitební společenství
z Českých Budějovic vás zvou na

VEČER CHVAL

Na programu jsou zpěvy z chvály,
čtení z Písma, svědectví, postřehy
ze života, přímluvná modlitba...

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

José Tolentino Mendonça - Ukrytý poklad

Autor, který bývá označován za „portugalského Halíka“, upozorňuje na duchovní netečnost mnohých z nás a povzbuzuje čtenáře k vnitřnímu ušebírání a k hledání pokladu, který Bůh do každého člověka ukryl.

Brož., 112 str., 145 Kč

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (2b): Velikonoční období

Další díl z nové ediční řady, která čtenářům poskytne další možný způsob, jak se učit obracet se k Bohu. Otcí s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a s živou tradicí církve. Tato edice je určena pro každého, kdo touží každý den vstoupit do modlitby a nechat se vést úryvky z Písma svatého a duchem té které liturgické doby.

Brož., 407 str., 240 Kč

Bratr Geoffroy-Marie - Žít v Boží přítomnosti

Ačkoliv moc dobře víme, jak důležitou roli v našem duchovním životě hraje působení Boží milosti, přece se nezřídka stává, že se do popředí dostává spíš naše úsilí. Autor nás učí vnímat Boží přítomnost ve vlastním nitru a na základě tohoto poznání nás pak vede k autentické odevzdanosti Bohu.

Brož., 111 str., 130 Kč

Slawomir Sznurkowski - Ježíši, důvěřuji ti. Omalovánky s vyprávěním

Anička s Honzíkem jsou opět u babičky, a tentokrát se něco dozví o životě sv. Faustyny, o jejích setkáních s Pánem Ježíšem, o jeho obraze, který dala namalovat, a o modlitbě korunky k Božímu milosrdenství.

Brož., 16 str., 29 Kč

www.paulinky.cz

ČTYŘICETIHODINOVÁ EUCHARISTICKÁ ADORACE

v atriu fary v Prachaticích
vždy od pátku 17:00
do neděle 9:00 hod.

29.-31. 5. * 3.-5. 7. *
31. 7.-2. 8. * 4.-6. 9. *
2.-4. 10. * 6.-8. 11. *
4.-6. 12

Svatojánské muzeum v Nepomuku bylo otevřeno

V sobotu 21. března 2015 bylo v Nepomuku za přítomnosti pražského arcibiskupa kard. Dominika Duky, administrátora česko-budějovické diecéze Mons. Adolfa Pintíře, nově jmenovaného biskupa Mons. Vlastimila Kročila, emeritního biskupa Mons. Jiřího Padoury, řezenského generálního vikáře Mons. Michaela Fuchse, mnoha kněží, odborníků i věřících otevřeno znovuobnovené Svatojánské muzeum. Slavnost byla zahájena mší sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého, následovalo uctění relikvie sv. Jana Nepomuckého a samotné otevření prostor muzea.

Ve čtyřech výstavních prostorách je k vidění 307 exponátů, které představují nejen lidovou úctu k sv. Janu Nepomuckému, ale také umělecky hodnotné liturgické předměty, sochy, knihy i obrazy.

(Foto Jitka Marková, Člověk a víra)

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

Otevírací doba v sezóně 2015:

Pondělí	zavřeno	Úterý	9:00-16:00
Středa	9:00-16:00	Čtvrtek	9:00-16:00
Pátek	9:00-16:00	Sobota	9:00-17:00
Neděle	11:00-17:00		

Mimo sezonu je expozice otevřena jen po předchozí domluvě.

Svatojánské muzeum v Nepomuku

Přesaničské nám. 1, 335 01 Nepomuk

tel.: 734 435 445

e-mail: muzeumnepomuk@bcb.cz

Kapucíni v Sušici

Kapucíni vznikli v 1. polovině 16. stol. jako jedna z nejradikálnějších reforem v rámci františkánského řádu. V prvních desetiletích můžeme mluvit o čistě kontemplativně-poustevnické větvi. Postupně společenství začalo přijímat pastorační závazky vůči okrajovým skupinám, kterým se ostatní vyhýbali (malomocní, zanedbané chudobince, starobince, špitály, věznice). Dodnes je přednostním úkolem pastorece okrajových skupin, ale také nabízení svátosti smíření a duchovního doprovázení. Charakteristickým znakem života i pastorece je bratrský rozměr, osobní vztah k Pánu vyvěrající z hluboké modlitby, Evangelia a Eucharistie, touha být menší, bratrský vztah ke všemu stvoření a šíření pokoje.

V současné době má řád na celém světě asi 11.600 bratří a působí v asi 110 zemích. Naše českomoravská provincie čítá 36 bratří (1 biskup, 15 kněží, 1 jáhen, 1 student, 17 řeholních bratří, 1 novic a 2 postulanti), z toho 10 má nad 60 let a působí v 5 komunitách (Sušice, 2x Praha, Brno, Olomouc).

Do českých zemí přišli bratři v čele se sv. Vavřincem z Brindisi r. 1599 a svůj první klášter postavili v Praze na Hradčanech. Díky požehnanému působení a velkému místnímu dorostu byl komisiariát povýšen již r. 1618 na Česko-rakouskou provincii a r. 1673 na samostatnou Českou provincii. V době největšího rozkvětu – v polovině 18. století – měla provincie asi 850 bratří a 30 klášterů.

Do Sušice kapucíni přišli díky pozvání purkmistra města, sušického děkana Šebestiána Zbraslavského ze Svatavy, hraběte Jindřicha Libštejnského z Kolowrat a jeho syna Františka Oldřicha, majitelů žichovického panství. Později se k žádosti připojil i samotný císař Ferdinand III. Na provinční kapitule r. 1641 zazněl důvod pozvání bratří – aby poskytli duchovní útěchu obyvatelstvu postiženému třicetiletou válkou. Následující kapitula již jmenovala prvního představeného komunity, P. Karla Slezského. Pro stavbu kláštera byla zakoupena děkanská zahrada a pozemek patřící ke špitálu chudých. Pět domů koupil pro stavbu kláštera hrabě Jindřich. Churaňující hrabě František Oldřich svěřil starost o klášter Janu Antonínu Losymu. Druhým fundátorem se stal sám císař Ferdinand III.

Špatné hospodářské poměry však způsobily, že k položení základního kamene došlo až 17. 9. 1651. Nejprve byl postaven kostel. Ten byl na přání císaře Ferdinanda III. zasvěcen sv. Felixi z Cantalice. Císařovna Eleonora, matka Ferdinanda III., věnovala klášteru ostatky tohoto prvního kanonizovaného kapucína, které obdržela při jeho blahověčení. Velkou slavností bylo vysvěcení kostela 24. 10. 1655, kterému předsedal kardinál Arnošt Harrach. Teprve v letech 1668 byla stavba kláštera dokončena.

Roku 1682 dal kvardián Ladislav Bílinský za přispění Alžběty Meřkové a Polyxeny Weissenregnerové vystavět na vrchu Stráž nad Sušicí poutní kapli Anděla Strážce. Vysvěcena byla roku 1683. (Roku 1735 kapli obepnul ambly.)

Od té doby do sklonku 18. stol. působilo v klášteře 13 - 23 řeholníků, většinou českého původu, nejvíce v letech 1763-66. Obživa řeholníků i činnost kláštera byla z větší části financovaná z darů dobrodinců z řad šlechty i sušického měšťanstva. Kapucíni se mimo duchovní služby odvděčili sušickým pomocí za velkého požáru, který postihl město v roce 1707.

Za vlády Josefa II. a později za napoleonských válek klášter přišel nejen o všechny cenné předměty, ale i počet bratří byl státními zásahy velmi redukován.

Bohulibá činnost kláštera trvala až do jara 1950, kdy komunisté řeholníky internovali a klášter obsadilo vojsko. Jistou raritou bylo, že tento klášter soudruhům vypadl ze seznamu a tak ho zabrali o 3 týdny později, než proběhla druhá vlna likvidací ostatních mužských klášterů. Velká klášterní zahrada byla zničena výstavbou frekventované silnice a řady vojenských skladů, dílen a garáží.

Do kláštera se kapucíni vrátili po částečné rekonstrukci 16. 8. 1993. V klášteře působili dva kněží a jeden řeholní bratr. Postupné stárnutí, nemoci a smrt donutily kapucíny k opuštění kláštera v listopadu 2001. Na mimořádné provinční kapitule věnované osudu kláštera v Sušici roku 2002 bratři vyjádřili touhu zachovat kapucínskou přítomnost

v Sušici a v budoucnu obnovit komunitu. Určitým překlenutím chybějící komunity byla dočasná přítomnost jednoho z našich bratří-kněží. K návratu komunity došlo rozhodnutím br. provinciála, ke dni 1. 10. 2007 byla znovu ustanovena komunita dvou bratří. Později byla posílena dalšími dvěma bratry.

S novou komunitou začala rozsáhlá rekonstrukce celého objektu. Oprava vlastního kláštera je již hotová, na řadu přichází přilehlé prostory, kde jsou odstraňovány rozpadající se vojenské stavby, je budováno zázemí kláštera a alespoň část zahrady má být obnovena.

Kromě čtyřčlenné komunity je klášter otevřený pro exercicie, rekolekce, duchovní doprovázení a jiné, hlavně duchovní akce. Při klášteře působí několik společenství dospělých i mládeže, bratři se zapojují do pastoračních aktivit farnosti, působí v nemocnici a vypořádávají v širokém okolí.

Br. Dominik

www.rehole.bcb.cz